Black Cyan Magenta Yellow

25 май, 19 часа, ст. „Васил Левски” - Всички на финала!

Славия

Година XI Брой 4 (115)
13 май - 10 юни 2011 г.
Цена 1,00 лв. ISSN 1312-2320
www.slaviasofia.com

Издава Национален клуб на слависта

ВРЕМЕ ЗА МЪЖЕ!
На стр. 3

Искаме купата!

Така се огласяше стадионът в полите на Витоша след победния полуфинал над „Пирин”. Това е и заветната мечта на всички слависти, не само през този сезон. Защото „Славия” е печелила ценния трофей дванайсет пъти досега. Защото „белият” клуб е доказано най-стария у нас. Защото сегашният отбор на „белите” показа с волята си за победа и хъса, с който преследва успеха, че може. Затова славистката публика повярва на тези момчета и поради това ще им прости всички издънки в шампионата, ако вземат купата. А те могат! Показаха, че знаят как да бият ЦСКА. Сториха го есента, защо да не го направят и на финала. Смело напред в преследване на голяма цел. Дойде време за мъже! За истински характери, за бойци в „бяло”. Футболистите на „Славия” трябва да продължат похода си към купата и да го завършат с чест! Защото успехът освен личен престиж носи и място в историята на един славен клуб. И още, победата на „Славия” в мача на годината ще върне тимът в Европа. Там, където „белите” футболисти в миналото са оставили трайна диря. Сега е моментът за ново начало за „белия” клуб устремил се към своя стогодишен юбилей. Затова отбор и фенове заедно към голямата цел, защото всички: Искаме купата!

„Белите” триумфи за купата

На стр. 10

МегаТрон Хефес
СУХО СТРОИТЕЛСТВО
0888-451-614
02-973-26-73

Финалът на един по-различен сезон

Няколко седмици преди края на сезон 2010-2011 мачът на годината за „Славия" все още предстои. Финалът за купата на България ще определи успешния или неуспешен завършек на кампанията, която сервира на„белите" запалянковци емоции с особено различен привкус. Класирането за последния двубой в турнира за националната купа, където съперник е ЦСКА, показва, че в най-стария български клуб нещо наистина се е случило, с оглед на безпътицата в последните 13-14 години. Въпреки неубедителната игра и множеството детински грешки в състава на „Славия", отборът се добра до финал в надпреварата за купата на България. Това се случва за първи път след 1996 година, когато „белите" триумфираха с дубъл.

В есенните мачове от турнира столичани отстраниха втородивизионните „Етър" (Велико Търново) и „Лудогорец" (Разград), като оптимистичните мнения сред специалистите относно двубоите през пролетта преобладаваха. Нищо подобно не се случи и славистите на няколко пъти се разходиха по острието на бръснача по време на драматичните си мачове с „Черноморец" (Бургас) и „Пирин" (Благоевград). Емоциите в тези двубои бяха огромни, но никой не трябва да забравя, че „акулите" и „орлетата" са раздирани от множество проблеми и с оглед на ситуацията през 2011 година определено не бяха сред фаворитите за спечелване на купата на страната.

„Славия" имаше огромен късмет и в двата двубоя, като вратарят Емил Петров бе главният герой при изпълнението на дузпи срещу „Черноморец" и „Пирин". Колебливата отборна игра е факт, но духът и волята за победа, които демонстрираха играчите, стоят в основата на класирането на „белите" за финала на 25 май на стадион „Васил Левски". Този финал може да даде различна насока на ситуацията в „Славия" непосредствено преди 100-годишнината на клуба и точно една година след наивно изпуснатия златен шанс за спечелване на втория по важност трофей у нас. Завоюването на една купа в сезон, в който „Славия" не блести с никакви по-особени качества, ще помогне на клуба да върне своята изгубена в последното десетилетие идентичност. Слабите изяви на футболистите с бели екипи в редица шампионатни мачове са безспорен факт. Четирите поредни шампионатни поражения в мачовете с ЦСКА, „Черноморец", „Видима-Раковски" и „Черно море" ярко контрастират на класирането за финала в турнира за купата на страната. Важното е „белите" запалянковци да разберат колко значим е финалният двубой с „черве-ните" и да подкрепят любимия си отбор, въпреки безбройните разочарования през новия век. С огромна важност е многобройната и мощна подкрепа на публиката към традициите, историята и името на „Славия". В случая не са толкова важни самите футболисти, треньорите или клубното ръководство. Именно участието в този финал прави сезона за „белите" прекалено различен с оглед на последните близо 15 години. Нека запалянковците, които ще подкрепят „Славия" на финала за купата на България, да си спомнят, че клубът е най-старият у нас, трети по успехи и трети по многочисленост на запалянковците в страната.

Асен ДАСКАЛОВ

Сребърна сватба в екипа на вестника

Един от основните радетели на славистката идея, вече повече от десетилетие, в „белия" вестник, имаше хубав повод за празник. Николай Кръстев и чаровната му спътница в живота Антония отбелязаха 25-ата си годишнина брачен живот. На връх юбилея си – 4 май те поканиха роднини и приятели на изискано парти в столичния клуб „Swinging Hall". Купонът започна с изпълнение на българските трима тенори, което бе подарък от Тони към съпруга си. Сетне Ники върна жеста с рок-групата „Sunrise", която заби хитове на живо. Бяха вдигнати много тостове за още дълги години съвместен път на двамата и двете им деца Сърмена, и Траян. Естествено приятелите на Ники от годините му в плуването и следването, както и колегите му от вестниците „Труд" и „Славия", не пропуснаха да оправят и пожелания футболната купа на 25 май да стане „бяла"!

Николай и Антония Кръстеви отбелязаха със стилен купон първите си 25 години съвместен брачен живот на 4 май в столичния клуб „Swinging Hall"

Славистите на финала в сектор „А" и на виража на „Б"

Вече е ясно, че финалният мач за купата на България между „Славия" и ЦСКА ще се състои на 25 май на националния стадион. Радващо е, че от Професионалната футболна лига се съгласиха с желанието на привържениците на „белия" клуб двубоят да започне в 19 часа. От ПФК„Славия" също подкрепиха искането на своите и изпратиха специално писмо до ПФЛ. Традиционно славистите на стадион „Васил Левски" ще бъдат разположени както следва: на виража на сектор „Б" към „А", съответно блокове 16, 17 и 18 с входове 3 и 4 при цена на билетите за там само 3 лева. За привърженици на„белите" ще бъдат и блокове 14, 15 и 8 на сектор„А" с входове 1 и 2, които са точно до виража. Там ще се влиза при цена от 8 лева. Ще бъдат отворени касите срещу метростанцията на стадиона, както и пред самите входове на сектор „Б". От НКС предвиждат и предварителна продажба на билети, за справка телефон: 0888/795489 - Борис Маринов.

Славия

Първият брой на в. "Славия" излиза на 10 април 2001 година

ISSN 1312-2320

Излиза 10 пъти годишно

Издава: *Национален клуб на слависта*
Редакционна колегия: Редактор - Камен Огнянов
Репортери: Асен Даскалов; e-mail: hibs fan@mail.bg
Ангел Славчев; e-mail: aslavchev@gmail.com
Адрес: София 1618, ул. "Коломан" №1; тел. 855-93-48
e-mail: slavia@slaviasofia.com • www.slaviasofia.com
Всеки автор носи отговорност за материалите си.
Редакционно броят е приключен на 10 май 2011 г.
Банкова сметка на Национален клуб на слависта:
Уникредит Булбанк
IBAN: BG19UNCR76301051491150
BIC: UNCRBGSF

СПОМОЩЕСТВУВАТЕЛИ И СЪРАТНИЦИ:

Благодарности на Николай Кръстев, Илиян Петров, Васил Йотов, Владимир Симеонов, Лазар Ханджиев, Георги Личев и Александър Вуйчев за помощта и съпричастността по осигуряването излизането на в. "Славия" през 2011 г.

Време за мъже

Дойде време за мъже. За мъже в бяло! Които да оставят имената си във футболната история!

Едва ли има играч, който да не иска да спечели Купата на България. Още повече, ако досега нямаш нито един трофей в кариерата си. И го направиш със славната бяла фланелка, с която тези, които си наследил като играч на „Славия", са спечелили 8 шампионски титли и 12 купи на страната.

Е, това, ако не е достатъчен мотив да се раздадеш до последно в мача на сезона за „белите", какъвто е финалът за купата срещу ЦСКА...

Но има и други предпоставки славистите за излязат с „нож между зъбите".

Човекът с меко казано странната прическа Иван Бандаловски, който незнайно защо си е внушил, че е много голям футболист, каза сякаш между другото след 1:0 за „червените" в пролетния шампионатен мач между двата съперника: „Славия" не е дразнител за нас. Мислим само за мачовете с „Литекс"!" Това пренебрежително отношение, ако не ядоса истински мъжете в бели екипи... Е, слависти, ще му дадете ли повод на този обуркан младеж да разказва докато е жив, че не ви е броил за живи повече от месец преди финала?! Че в разрез с феърплей и уважение към съперника демонстрира надменност и празно самочувствие. Натрийте му носа на този, който с външния си вид прилича повече на регезвезда отколкото на сериозен спортист.

Тон на подобни определено неспортсменски подхвърляния даде капитанът на ЦСКА след есенната победа на „Славия" с 1:0. Тогава Тодор Янчев се изпусна и каза думи, които подцени успеха на съперниците си, наричайки ги „смешен отбор". Ден по-късно, може би премислил или посъветван да пази имиджа си на „правоверен армеец", той се извини. Но не се разбра кога беше искрен. Натрийте и неговия надут нос, слависти.

Един наш приятел, запален привърженик на ЦСКА, в разговор за бъдещия финал за купата, просто каза: „Вие сте свикнали да губите..." Натрийте и неговия нос.

Направете го най-вече заради себе си. Заради собствената си спортна и мъжка чест. Заради футболната си биография. Заради бъдещето си на спортисти. Заради кариерата си на терена. Заради клубното ръководство. Заради перспективата като футболисти, която ще ви отвори един спечелен финал. Заради участието си в европейските турнири. Заради славната бяла фланелка. Заради „Славия".

И най-вече – направете го заради славистите! Защото те страшно много желаят вашата победа. Искат успеха ви. Стискат палци за добрата ви игра. Надяват се на триумфа ви. Чакат го вече 15 години в най-бедния откъм успехи период във вече 98-годишната на любимия си клуб.

Футболисти в бяло, бъдете сигурни – славистите ще ви подкрепят мощно на финала. Може би няма да са колкото феновете на ЦСКА. Но сърцата им ще бият редом с вашите. Ще бъдат с вас с всички възможни сили. Защото вие можете да победите.

Можете, защото взети поотделно сте добри футболисти с доказани качества. Колебанията в шампионата са едно, турнирните мачове – съвсем друго. Доказахте го дотук. Излезте в битката с твърдата увереност, че ще сте крайни победители. Не допускайте и грам съмнение, че това няма да стане. Вярно, ще е много трудно. Но големите неща във футбола и живота се постигат с пределни усилия. Дойде време и вие да покажете на цяла футболна България как се брани футболно достойнство. И накарайте този Бандаловски да съжалява за думите си. Накарайте Янчев да ви поздрави след финала, като вдигнете купата.

Сигурно е, че от трибуните на „Васил Левски" към вас ще тръгне и много негативизъм. Уж сигурните с успеха си цесекари в последните седмици не пропускат да жегнат „Славия" с повод и без повод. Правят го, защото искат да подтиснат подсъзнателния си страх от евентуален загубен финал за купата. Защото са притеснени мачът да не априлича на есенния сблъсък между двата отбора. Защото не са сигурни какво ще се случи на терена. Защото знаят, че стигне ли се до дузпи, ще загубят.

Загърбете това, което ще чуете от сектор „Г". Правете се, че не чувате това, което феновете на ЦСКА ще крещят на вас и вашия треньор. Обърнете слуха и сърцата си към славистите, които ще са между секторите „А" и „Б". Те ще са незапомнено много. Поне толкова, колкото през 1996-та година на същия този стадион „Славия", когато спечели първо купата на България, а после и титлата. Славистите от трибуните ще ви дадат цялата своя емоция, енергия и обич. Възползвайте се от нея, излезте и спечелете. Пред вас няма дилема в този двубой.

Разбира се, слависти, вие можете и да не спечелите този мач. Във футбола никога не можеш да си сигурен в успеха. Това обаче в по-голяма степен важи за вашите съперници. Те излизат от позицията на фаворити, надъхвани грандоманси от своите ментори, и са в ситуация, че могат да загубят много повече от вас в този мач. Помнете, напрежението в този финал ще е основно върху отбора на ЦСКА. Превърнете това в свой коз. И докажете, че заслужавате любовта на феновете си. А тя, любовта, е огромна.

Време е за мъже, слависти. Време и за мъжество. На терена и на трибуните. Нека всички слависти заедно: футболисти, треньори, клубни шефове и привърженици докажем, че не сме забравили как се печелят големи мачове.

Искаме купата! Купата ще е бяла! Направете го!

От екипа на в. „Славия"

КЛУБОВЕ И ТЕЛЕФОНИ ЗА КОНТАКТИ

Белово. Васил Николов - кв. "Благой Захариев", ул. "Стоян Шопов" №13, п. код 4471
Благоевград. Кирил Акшаров - 089/ 885-81-10; Иван Близнаков - 048/ 79-12-37
Бургас. Стефан Тюфекчийски - 056/ 3-08-54
Варна. Върбан Върбанов - 052/ 32-21-35
Велико Търново. Стилян Найденов - 089/ 856-02-92
Габрово. Стефан Димитров - 066/ 2-32-09
Гоце Делчев. Рашо Кантарджиев - 0751/ 2-44-88
Граница (Кюстендилско). Камен Шукеров – 089/544-85-35
Гулянци. Иван Бардаров - 06561/ 23-20
Дряново. Пенчо Вълков - 0676/ 48-12 и 088/ 820-61-62
Каварна. Дачо Николов - 089/ 986-95-03
Козлодуй. Цветан Мончев - 088/ 757-67-15
Лозница. Гален Тулев - 08362/ 23-14
Монтана. Милен Йосифов - 096/ 2-51-71
Нова Загора. Петър Донев - 088/727-88-51
Огняново. Иво Кежов – 089/ 509-45-53
Плевен. Славко Николов, ул. "Чаталджа" 20, ет. 5, ап. 20
Пловдив. Енчо Димов - 032/ 83-18-68, 089/ 926-66-17
Попово. Пламен Стоянов - 0608/ 2-28-02 и 089/ 893-43-92
Първомай. инж. Костадин Момчилов, тел. 088/866-82-87 и e-mail: comorex@parvomai.escom.bg
Разград. Георги Атанасов - 088/ 86-66-371
Русе. Андриан Захариев - 089/ 8450-625
Садово. Георги Бойков - 088/ 524-50-51
Севлиево. Анатоли Антонов - 0889/23-09-51
Силистра. Димитър Чолаков - 086/ 2-24-89 дом., 088/ 751-79-57 и 086/ 82-21-23 сл.
Славяново. Никола Бъчев - 065/ 15-30-69
Созопол. Иван Илчев - 0550/ 2-32-30
Сомовит. Стелиан Радев - 06567/ 250
Стралджа (Ямболско), ул. "Хемус" 6, Цветозар Сайков 088/505-21-06
Троян. Христо Павлев - 088/ 722-72-12
Червен бряг. Димитър Средковски - 0659/ 27-14
Шумен. Боби Николов - e-mail: nikoloff@gbg.bg
Ябланица. Петър Миков Петров - 06997/ 538

Black Cyan Magenta Yellow

1996 година – бял триумф за купата!

Изминаха точно 15 години, откакто тимът на „Славия" спечели за 12 път в своята история купата на страната. Само след няколко дни пък е финалът за тазгодишното издание. Там славистите трябва да покажат онази воля за победа, характерна за техните предшественици, която им донесе трофея. Нещо, което днешният състав на „Славия" демонстрира до сега в турнира.

Преди 15 лета „белият" тим сломи на финала „Левски". Направи го с майсторство, класа, самочувствие, славистики дух и амбиция за победа. През 1996 година отборът на „Славия" разполагаше с изключителен вратар като Здравко Здравков, непреодолима отбрана начело с Владимир Иванов, Кирил Качаманов и капитанът Стефан Колев. Креативни халфове като Зоран Ристич и Диан Ангелов, дрибльор като Антон Димитров, истински творец с топката, като голмайсторът Атанас Киров и лидер като Наско Сираков. Но най-ценното качество на всички тези слависти и техният треньор Стоян Коцев бе, че бяха истински мъже. Затова и дезертьорството на техния опонент не можа да помрачи победата им във финала. Не само че докато траеше мачът „белите" водиха в резултата, но и имаха своето превъзходство. Дори сухата статистика го доказва. Успехът преди 15 години бе дело на един силен славистки тим, в който имаше всичко, но най-вече дух за победа, а футболистите от онзи състав на „Славия" бяха изключителен колектив.

Тази воля за победа и колективен дух, трябва да покажат и техните наследници от днешния „бял" тим на 25 май, за да дойде и 13-та купа в славистката витрина! Ние вярваме и сме с вас!

Въпреки скандалите във финала славистите заслужено изразяват радостта си от спечелената купа на България за 1996 година. От ляво на дясно първи ред клекнали: Владимир Иванов, Атанас Киров, Мирослав Миронов (помощник треньор), Зоран Ристич, Цветозар Дерменджиев, Михаил Захариев, Кирил Качаманов и Стойчо Драгов. Втори ред прави: Владимир Михайлов (домакин), Петър Цветанов, д-р Иван Дойчев (лекар), Мисак Берберян (рехабилитатор), Наско Сираков, Здравко Здравков, Стоян Коцев (старши треньор), Деян Ангелов, Красимир Пунчев (кондиционен треньор), Димитър Тотев, Добромир Минчев, Георги Харалампиев (помощник треньор) и Любомир Спасенов (масажист).

Трофеят бе връчен „Славия" чак на 12 май, но това не прави радостта на Владимир Иванов (Фугата) по-малка, зад него и Мариус Уруков чака своя ред да пие шампанско от купата

„Белите" футболисти напразно чакат „сините" да се върнат на терена

Възпитаникът на „бялата" школа Владимир Иванов (Фугата) отчая с изявите си Христо Йовов и левскарят бе сменен след час игра

Смела намеса на Здравко Здравков и Кирил Качаманов, и опасността е ликвидирана

Диян Ангелов и Илиян Симеонов са отправили поглед към купата, само славистът ще има щастието да я прегърне

Пореден нервен момент от мача, на фона на част от „бялата" агитка и огромното знаме с клубната емблема

Наско Сираков спечели двубоя с персоналния си пазач във финала Владимир Йонков

Статистика

Купа на България, финал - 1 май 1996 г.,

"Славия" - "Левски" – 4:0 (сл.)

"Славия": Здравко Здравков, Владимир Иванов, Петър Цветанов, Стефан Колев, Кирил Качаманов, Зоран Ристич, Диян Ангелов, Наско Сираков, Антон Димитров, Цветозар Дерменджиев (63-Михаил Захариев), Атанас Киров.
Голмайстор: 1:0 Атанас Киров (35).
Съдии: Митко Митрев, Алексей Илиев, Любчо Славчев.
Жълти картони: Колев, Качаманов, Ристич.
Ст."Васил Левски" - 20 000 зрители.
Витрина на мача до 75-ата минута

"Славия"		"Левски"
3	удари във вратата	3
6	удари извън вратата	2
12	нарушения	18
6	засади	1
6	ъглови удари	4
3	жълти картони	5

Black Cyan Magenta Yellow

Най-хубавият най-слаб мач

Когато жребият за полуфиналите за Купата на България отреди „Славия" да посрещне „Пирин" в София, мнозина фенове и специалисти възкликнаха радостно, че отборът едва ли не вече е на финал. Всички предпоставки за победата бяха налице – „белите" избегнаха опасните ЦСКА и „Литекс", получиха предимството да са домакини за първи път от 2006 година насам, а съперникът бе раздиран от финансови проблеми, съпътствани от сложни конфликти между футболисти, треньори, ръководство, бивши собственици, община и привърженици.

Ентусиазмът от благосклонния жребий и все още пресният спомен от големия мач в Бургас накараха доста привърженици на столичани да се завърнат на стадиона. Близо 3500 зрители приветстваха „Славия" в очакване на нов спектакъл срещу аутсайдера от Благоевград.

Уви, още в първите минути се видя, че няма да е лесно. Гостите действаха компактно в защита и не позволяваха на домакините да разгърнат атаките си. Все пак в 6-ата минута пред „белите" се откри чудесна възможност – Дениран центрира към Кушев, който бе задържан за фланелката и съборен на земята от противников футболист. Реферът Георги Йорданов, познат ни от „волейболния" мач на „Тича" през есента, реши да не отсъжда дузпа?! След това положение дойде ред и на „Пирин" да покаже зъби. В 15-ата минута Димитър Наков хвърли топката в пеналта, там Стойков бе оставен непокрит, но отблизо с глава стреля в гредата. До почивката „Славия" натискаше, но освен няколко мелета и далечни удари на Жуниор и Дяков, спасени от Аршинков, не стигаше до чисто положение. Така дойде 43-ата минута, когато реферът Йорданов свири дузпа за „белите", след като Митревски се хвърли в краката на Божов. Фаулът бе доста спорен и остана впечатлението, че посочвайки бялата точка реферът се реабилитира за неотсъденото нарушение срещу Кушев. Нещо повече, при това положение Митревски се контузи и бе заменен принудително. Иначе при изпълнението на наказателния удар Даниел Пеев не сбърка, но коректно не изрази бурно радостта си, след попадението срещу бившия си отбор.

На почивката всички на стадиона бяха убедени, че победата е постигната. Надали и в най-лошите си кошмари някой от „белите" фенове бе сънувал това, което предстоеше да се види през второто полувреме.

То започна по наистина ужасяващ начин – при разбъркване в пеналта топката стигна до Веселин Стойков, който отблизо стреля над вратата. При последвалата контраатака Жуниор напредна отдясно и центрира към Божов, който вместо да забие кълбото в мрежата, шутира извън целта. Оттук насетне „Славия" спря да играе и се превърна в нещо като боксова круша. Появилите се като резерви за „Пирин" Якимов и Карачанаков правеха каквото си искат, опитните Иван Цветков и Крум Бибишков надупчиха като решето „бялата" отбрана, а голът за гостите се печеше. Уникални пропуски направиха Бибишков, Кацимерски и Попев, а през това време домакините изпитваха сериозни трудности да държат повече от два паса. Логично се случи в 70-ата минута – тогава след корнер цялата защита плюс вратарят Емил Петров за пореден път не се разбраха и оставиха топката на Димитър Наков, който без дори да нанася удар я насочи зад голлинията – 1:1. В тези моменти „Славия" бе в нокдаун, а единственият, който не се бе примирил – Жуниор, изпуска да вкара красив гол с техничен удар от ъгъла на наказателното поле в 82-ата минута. Феновете се чудеха какво се случва, а краят на срещата застрашително наближаваше. Така се стигна до 90-ата минута – Том Мансаров елементарно предостави кълбото на Мирослав Ризов, който нахлу в пеналта и шутира сам срещу Емил Петров. Мощна въздишка на облекчение се изтръгна от феновете, когато топката премина встрани от целта.

В продължението „Славия" не блесна с нищо, но поне успя да изравни играта и не допусна повече безобразни грешки в защита. Нещо повече – Радослав Димитров можеше да се разпише в 102-ата минута, но стреля в аут, а в средата на второто продължение Георги Йорданов не посмя да отсъди дузпа в полза на „белите", след като Георги Христов бе съсечен в наказателното поле.

В тези моменти изключителна помощ оказа публиката на „Славия". Въпреки отчайващата продукция на терена и негативния развой на срещата момчетата и момичетата от агитката не спряха да пеят с пълни гърла, показвайки, че вярват в силите на отбора.

Така и продълженията завършиха 1:1 и се стигна до изпълнение на дузпи. И ако развръзката на четвъртфинала срещу „Черноморец" в Бургас можеше да се нарече инфарктна, то наистина няма дума, която да опише емоциите при изпълнението на наказателните удари срещу „Пирин". Всичките първи десетима футболисти – по петима от двата отбора, проявиха хладнокръвие и реализираха от бялата точка. При шестите изстрели Филип Филипов даде преднина за „белите", а Якимов изравни. После зад топката застана Радослав Димитров. Атанас Аршинков майсторски изби удара му. От Антон Карачанаков се искаше само да вкара на Емил Петров, за да класира благоевградчани на финал. Младокът стреля в десния ъгъл на вратата, но стражът отлично предугади замисъла му и успя да избие. В този момент вече психологическото предимство бе за „Славия". Диян Молдованов не сбърка при осмата дузпа за „белите", правейки общия резултат 8:7. Притеснен от силните освирквания на публиката, Мирослав Ризов не улучи вратата. В този момент мощен рев огласи целия стадион, а мечтата на феновете се сбъдна – „Славия" отново се класира на финал за Купата на България. Да, направи го в един от най-слабите си мачове в последната година. Но достави максимално удоволствие на запалянковците. И отново прояви характер – качеството, на което всички разчитаме да помогне и срещу ЦСКА на 25 май.

„Полудял" от щастие вратарят на „белите" Емил Петров ликува след драмата с дузпите. Пръв го пресреща за прегръдка неговият колега Стефано Кунчев

Мощната подкрепа на хилядите слависти по трибуните помогна много на играчите в инфарктния полуфинален мач с „Пирин"

СТАТИСТИКА

Купа на България
полуфинал, 21 април 2011 г.
„Славия" – „Пирин" 8:7 (1:1 в ред. време и след прод., 7:6 при дузпите)
„Славия": 12. Петров, 21. Дяков, (68 – 18. Филипов), 35. Молдованов, 4. Басо (90 – 22. Генев), 25. Дениран, 27. Мансаров, 77. Пеев, 20. Димитров, 44. Жуниор, 19. Кушев (72 – 9. Христов), 17. Божов.
Голмайстори: 1:0 Пеев (45-дузпа), 1:1 Наков (70).
Съдия: Георги Йорданов.
Жълти картони: Басо, Божов, Молдованов.
София, ст. „Славия", 3500 зрители.

Емил Петров:

„Убеден съм, че ще излъжем ЦСКА"

За 100-ата годишнина ще бъдем шампиони, сигурен е вратарят

Вратарят Емил Петров през този сезон най-често е резерва на Стефано Кунчев в шампионата, но за сметка на това е твърд титуляр в двубоите за купата. Именно негови решителни прояви класираха "белите" на полуфинала след дузпи с "Черноморец" в Бургас, а после взривиха трибуните при страхотната драма с "Пирин" и спасения удар на Антон Карачанаков от бялата точка. Пред вестник "Славия" Емо говори за кризата в резултатите напоследък, за очакванията си за финала и за любовта към отбора, изградена през годините, прекарани в него.

- Емо, какво е твоето обяснение за ужасяващата серия в шампионата?

- Честно да си призная, нямам никакво. Ако поне един от нас знаеше къде е проблемът, отдавна да сме го решили и да сме се върнали на победния път. В тренировките се стараем много, преди срещите излизаме и си говорим, че трябва да забравим лошите резултати и да играем нашата си игра. След това мачът започва и пак се повтаря познатият сценарий – водим играта, а после пускаме глупав гол и всичко приключва. Цяла седмица отработваме тактически варианти, след това всичко отива по дяволите. На всичкото отгоре ни съпътства и уникален малшанс. В последните 3-4 мача изпускаме по 4 чисти положения, а съперниците ни отбелязват с по едно. Повтарям – логично обяснение нямам, всички сме в дупка заради това, че няма резултати. Сега обаче предстои финал за Купата на България с ЦСКА и вярвам, че там ще е далеч по-различно.

- Мислиш ли, че слабата форма в първенството по може да се отрази при сблъсъка с "червените"?

- Имаме още няколко двубоя от "А" група, които трябва да спечелим. Ако в шампионата не ни върви, във финала ще ни е доста трудно. По принцип би трябвало тази криза да се отрази, но за купата играем само един мач, който решава всичко. Аз лично съм убеден, че ще излъжем ЦСКА. Няма да ги надиграем, но ще ги излъжем.

- Треньорът Емил Велев изреди доста варианти в центъра на защитата. Ти специално с кои бранители пред теб се чувстваш сигурен?

- В последните две срещи пред мен бяха Басо и Деян Молдованов. В Бургас допуснахме четири гола, но с "Пирин" показаха добро ниво. Смятам, че си свършиха работата и срещу "Черно море", но там едно недоглеждане в добавеното време на първата част донесе победата на гостите.

- Вече се чуха призиви за треньорска рокада в "Славия"...

- Не смятам, че вината за кризата може да се търси само и единствено в Емил Велев. Той работи усърдно и с голямо желание, иска отборът ни да показва всичко от себе си независимо от съперника. В тренировките отделя голямо внимание на доизкусуряването на детайлите. Основният ни проблем е, че като тим не можем да се сработим и самочувствието ни пада. Липсва ни агресията, не ни пречи толкова тактическата неподготвеност или индивидуалните грешки.

Емил Петров споделя радостта си с „бялата" агитка след като преди минути „Славия" се е класирала на финал за купата

- Очакваш ли да си титуляр срещу ЦСКА на финала?

- Ако съм здрав, ще започна мача. Досега пазих във всички срещи от турнира, не виждам причина срещу "червените" да е различно. Още повече, че и треньорът на вратарите Валентин Захариев ме увери, че на този етап аз съм фаворитът за поста на финала.

- Какво ще кажеш за конкурента ти Стефано Кунчев, който играе в първенството?

- Двамата сме много добри приятели. Той е млад и доста перспективен страж. Ако му се гласува още доверие, съвсем скоро може да реализира трансфер в чужбина. За мен всеки играч на неговата възраст трябва да излезе колкото се може по-скоро, за да може да се развива и наистина да расте. Стефано има доста качества, отличаващи го от други вратари. Да, в последните мачове това не си пролича, защото допускаме голове, но ако детайлно се вгледате в неговия пост, ще видите, че се справя много добре.

- Какво смяташ за съперника във финала за купата – ЦСКА? През пролетта "червените" наистина са във върхова форма, чуват се мнения, че в България няма кой да ги победи...

- За мен у нас непобедими отбори няма. Да, ЦСКА демонстрира самочувствие, под ръководството на Милен Радуканов са изградили и силен колектив, но в никакъв случай не са съвършени. Според мен имаме своите шансове.

- В четвъртфинала и в полуфинала ти се превърна в герой за "Славия", като спаси решителни дузпи на Пламен Крумов от "Черноморец" и на Антон Карачанаков от "Пирин". Подготвяш ли се по някакъв специален начин за 11-метровите удари?

- Честно казано, не мисля, че предварителната подготовка може да ми помогне кой знае колко много. Гледам да накарам футболистите срещу мен да стрелят в ъгъла, който аз избера. Поне по един-два пъти от пет опита се получаваше, затова по някакъв начин ме обявиха за герой.

- Емил Велев каза, че е сигурен в триумфа за купата, ако срещу ЦСКА се стигне до дузпи. На същото мнение ли си?

- Разбира се. Не го казвам само заради убедеността в собствените ми сили. В отбора всички са отлични изпълнители на 11-метрови удари. Дори и Меси – той би страхотно дузпата срещу "Пирин", но вратарят тогава показа рефлекс.

- Готов ли си да спасиш дузпа от Спас Делев?

- Не само от него, а от всички футболисти на ЦСКА. Мечтая да вдигна тази купа, защото от толкова време съм в "Славия", че е крайно време да взема и трофей.

- Каква е мотивацията ти да не напускаш толкова години?

- От 17-годишен съм в "Славия" и много милея за този клуб, за мен е много ценно и важно да успея да се наложа. Смятам, че трябва поне 2-3 години да съм твърд титуляр под рамката, за да оправдая 10-годишното доверие, което ми е гласувано. Имаше един период, в който пазих в 27 поредни срещи после обаче се контузих. Надявам се, че отново ще стана първи избор.

- Все пак не може да не се замисляш и за трансфер в чужбина...

- Определено да. Все пак в България след едно определено ниво вече няма развитие нагоре и е много по-добре да продължиш кариерата си зад граница. Моята основна цел е първо да се докажа в "Славия", да стана титуляр и да покажа на ръководството, че не е сбъркало да инвестира в мен.

- След 2 години "белите" празнуват 100-ата си годишнина. Къде виждаш отбора тогава?

- Сигурен съм, че за юбилея ще бъдем шампиони. Не знам и аз защо, но имам вътрешното усещане, че тогава титлата ще е за нас. Дано да стане – фенове, футболисти и ръководство го заслужават.

- Какво искаш да кажеш на привържениците на "Славия"?

- Благодаря им за безрезервната подкрепа, която ми оказват във всеки мач, затова, че не спират да викат за нас. Искам и да им се извиня за лошите резултати, които записахме напоследък. Надявам се, че ще се реваншираме пред тях, като вземем купата.

Страниците подготви
Иван ЖИКОВ

Велики моменти за агитката по пътя към мечтания финал

Една мечта се сбъдна! Едни от най-младите и може би най-отдадените фенове на „Славия" видяха това, за което бяха чували. Изживяха онези мигове, за които само им бяха разказвали. Осъществиха това, в което вярваха. Любимият им тим стигна финал след 15-годишна пауза.

След поредната драма на терена и по трибуните, славистите изпаднаха в делириум след последния съдийски сигнал, след като преди това бяха пред нервна криза. На терена не беше лесно за футболистите, но на трибуните нещата също не бяха по-различни.

Едва ли е нужно да споменаваме страхотната работа извършена от момчетата от „Boys Sofia", както и оказаната помощ от „La Vecchia Scuola". Израстването на лидерските умения на човека с мегафона, както и на всички около него, е видно в страхотната бройка на хората в агитката. Този път тя наброяваше около 300 души, добре подредени в правоъгълник, пеещи до край. Нещо повече, и сега на мача с „Пирин" бе направена хореография, която се явява и генерална репетиция за финала на 25-и май. Няма как да не отбележим и включването на много нови хора, познати „стари муцуни" и дори деца. Няма и как да подминем факта, че на трибуните имаше над 3500 слависти, дошли в делничен ден, при пряко телевизионно предаване, в 15 часа следобед, за да подкрепят отбора си. Добрата подготовка около полуфинала бе възлова за успеха на трибуните. Част от ултрасите не бяха спали предишните нощи, трудейки се около новите знамена, хореография и приготовления от всякакъв характер.

Неистова подкрепа до последния съдийски сигнал – това е формулата на успеха
сн: novsport.com

Видно е, че когато славистите се организират заедно, могат много повече. А редовият фен просто трябва да се довери на момчетата от фракциите. За пример в полуфинала с „Пирин" може да послужи и подаването на реплики от страна на агитката към сектор „А" и по-специално хората, които обичат да стоят около парапета. В отговор те се включиха в скандираната по великолепен начин и така не се намери човек, който да обърне внимание на гостуващите фенове от Благоевград. Въобще, нат това да се случи. За да съднат младите фенове още една своя мечта: да видят любимият си тим с купа. Заедно можем!

Химнът „Бели Богове" оглася стадиона в полите на Витоша

стадион „Славия" отдавна не бе изпитвал подобен славистки празник по трибуните. Може би от поне десетина години. Независимо от предстоящето в предстоящия двубой с ЦСКА, публиката на „белите" доказа, че мястото ѝ е на финала. А отборът на „Славия" остава да покаже, че мястото му е в Европа.

Със сигурност всички фенове ще бъдат на стадион „Васил Левски" на 25 май в мача на годината за „белия" клуб, за да помогнем отбора, идеята „Славия" и да сме й верни до край. Защото „Славия" е символът на София и за пореден път ще го докажем!",

Сериозна организация за финала, очаква се участие на повече фенове

„Белите" ултраси подготвят мащабен и безпрецедентен проект за хореография за финала за Купата на България. Те обаче няма да се справят сами и от трибуната си в сайта www.zone1913.com, както и във форума към официалния сайт на Националния клуб на слависта www.slaviasofia.com, те изразиха своята надежда, че в реализацията на хореографията ще участват всички, които вярват в „бялата" идея. За тази цел на домакинския мач с „Литекс" на входа на стадиона ще бъде поставена специално направена каса, в която всеки, който има желание, може да допринесе финансово за идеята. Всеки лев ще бъде от полза. Ултрасите споделят, че „целта е всички ние като фенове да сме на нивото, което подобава на славистите и да покажем на опонентите си, че независимо от резултатите и моментното игрово състояние умеем да си подкрепяме отбора, завършват в своето обръщение „белите" привърженици. Част от средствата вече са събрани от двете фракции. Всеки един от членовете е дал минимум по 30 лв. Очакват се също немалки постъпления по сметката на агитката от „бели" фенове в чужбина. Необходимата сума възлиза общо на около 2500 лева, като ултрасите уточняват, че това е възможно най-евтината оферта. Проектът за хореография ще бъде запазен в тайна до финала. Но бъдете убедени тя отново ще бъде на високо ниво. За целта освен финансовите средства ще е нужда и конкретна помощ при реализацията ѝ. Затова нека колкото се може повече хора да дойдат на финала с „армейците" и да заемат местата си в „белия" сектор, поне десетина минути преди старта на срещата. Традиционно славистката агитка ще бъде на виража на сектор „Б" към „А". Това са блокове 16, 17 и 18 с входове 3 и 4 на сектор „Б" на Националния стадион „Васил Левски".

На мача с „Пирин" хореографията на „белите" фенове отново бе впечатляваща. За финала на 25 май ултрасите готвят нов по-мащабен проект.

Победа над ЦСКА носи купата през 1966 година

Предстоящият финален мач с „червените" е великолепен повод да се върнем към успешния двубой с тях от есента на 1966 година. Тогава славистите налагат волята си и ликуват с ценния трофей.

Визминалото първенство за 1965/66 славистите се представят великолепно. През пролетта играят най-добрия футбол у нас. Красноречив факт за това са победите и над четирите софийски отбора, който са в елита по това време: „Левски", ЦСКА, "Спартак" и „Локомотив". Като първите три са сломени само в рамките на осем дни през месец май. Въпреки това, отборът на „Славия" остава трети в подреждането на три точки от шампиона ЦСКА, който е победен и в двата мача от славистите през сезона.

Силата си възпитаниците на Добромир Ташков показват и в турнира за купата на страната. Тогава отличието се нарича купа на Съветската армия и заключителните двубои се играят късна есен, а финалът около знаковата за онази епоха дата Девети септември.

След убедителни победи, на полуфинала "Славия" среща амбициозния тим на софийския "Спартак". Двадесет и две хиляди зрители изпълват до краен предел стадион "Раковски". Въпреки, че са „гости" славистите се чувстват комфортно, все пак на трибуните над 15 000 са техни привърженици! С два гола на Стоян Вражев, Еманоил Манолов и Александър Василев. Главният съдия Константин Динов дава начален сигнал и „белите" се понасят мощно напред. Вратарят на „червените" Йордан Филипов е обсаден и голът се „пече". Тече едва третата минута, славистикият капитан Александър Василев (Чоко) се откъсва от пазача си, излиза остро срещу противниковия страж и хладнокръвно го преодолява - 1:0! Хиляди слависти по трибуните ликуват. Играчите на ЦСКА са в нокдаун. В следващите минути футболистите на „Славия" изпускат няколко шанса да удвоят. Така идва и почивката.

Радост и тъга в един кадър: славистите ликуват след гола на Александър Василев (Чоко), докато играчите на ЦСКА се чудят какво става

След нея „белите" приемат играта в своята половина. С цел разчитане на евентуален гол от контраатаки на терена се появява и Михаил Мишев, на мястото на Любен Тасев. Отбраната на „Славия", вещо дирижирана от националния вратар Симеон Симеонов, се справя блестящо със задачите си. До края на двубоя "червените" така и не успяват да отвърнат подобаващо и резултатът остава непроменен. Време е„белите" да направят почетна обиколка с трофея, под аплодисментите на публиката. Това упражнение те потретват в последните четири години. Славно време за„Славия"!

Освен, че губят мача на терена„армейците" губят и нещо друго – достойнството си. Това разбираме от репортажа на вестник "Футбол", брой 137 от 14.IX.1966 г.: „Това бе неуважение и към проявата, и към противника... След мача състезателите на ЦСКА „Червено знаме", не се построиха (както подобава на едни финалисти, макар и победени) до своите съперници. Прибраха се в съблекалнята и едва след като бяха подканени от свои ръководители отидоха (при това само девет души) да стиснат ръцете на победителите и да ги поздравят."

Един от победителите в „бяло" също е съхранил спомените си за мача от преди 45 години: „Десетки срещи са се запечатили в паметта ми. Тази е една от тях.- ще сподели след години Александър Шаламанов (Шами) - Помня я, защото в нея всеки от нас постави на проверка характера си. Всички, които изиграхме тези незабравими деветдесет минути, представлявахме едно цяло, едно сърце, един дух, една воля. И тъкмо това ни донесе победата."

Страницата подготви:
Камен ОГНЯНОВ

Успех над „армейците" трасира „белия" път към купата за 1975

Купата за 1975 година също е спечелена от „Славия". Интерес представлява фактът, че отново победа над ЦСКА, този път на полуфиналното стъпало, играе ключова роля за „белия" успех.. Паралелът с 1966 година не свършва дотук. И девет години по-късно славистите демонстрират най-хубавия футбол в България. Нападението, в което блестят Божидар Григоров, Андрей Желязков, Чавдар Цветков, Георги Минчев и Костас Исакидис твори чудеса и е най-резултатното у нас. На полусезона„белите" са водачи, но в крайна сметка отново оставят „само" с бронзовите медали и пак първенец е „армейският" тим. Играейки само с футболни средства футболистите на „Славия" трудно могат да постигнат нещо повече в шампионата. В надпреварата за купата нещата са по-различни. Все пак тук всичко се решава в една среща.

Любен Тасев поведе „белите" към победата с 2:0 над „армейците" в полуфинала през 1975 година, като вкара така важния първи гол

В турнира за купата през сезон 1974/75„белите" записват три победи и два равни, преди жребият за полуфинала да ги срещне с ЦСКА. Мачът е крайно оспорван и след като редовното време завършва без гол - 0:0 се стига до продължения. В тях "белите" налагат волята си и след попадения на капитана Любен Тасев и Андрей Желязков триумфират с убедително 2:0.

Ето какво си спомня Любен Тасев: "Целият мач бе едно дебнене, кой ще сгреши. Накрая ликувахме ние с 2:0. Единият гол вкарах аз. Вратарят Георги Гугалов ми хвърли една топка, аз я поех малко преди центъра и понеже тогава се играеше в зона никой не ме пресрещна, напреднах и прехвърлих вратаря."

След успеха над „армейците" пътят към финала е открит. Там е преодолян и софийският „Локомотив" с 3:2 в един драматичен мач и купата отново е„бяла"!

12 „бели" успеха за купата

В своята богата история футболистите на „Славия" са триумфирали 12 пъти с националната купа. Без значение дали отличието се нарича Царска купа или купа на Съветската армия, „белите" винаги са излизали с чест от срещите си за трофея. Успехите с марка „Славия" са една дузина и днес ще маркираме най-важните акценти от тях. Какво ли няма в тях: отнет трофей, дезертирал съперник, купа решена след два мача, убедителни победи, успехи след невероятни обрати и още, и още. Убедете се сами:

Впървия си финал славистите излизат преди цели 85 години. На 22 август 1926 година шампионите на София и Варна, съответно „Славия" и „Владислав" не успяват да се победят, и стигат до 1:1. Точен за столичния тим е Борис Грашев (Грашето). На пре-

Славистите имаха честта да запишат името си като носители на Царската купа рекордните пет пъти

играването на следващия ден, варненските футболисти отказват да играят, напускат игрището и купата е връчена на„белите". Отборът на „Владислав" получава редица наказания от федерацията, включително и изключване от спортното движение у нас. Следват цяла поредица скандали и необявена война на провинцията със София. В резултат на това, повече от половин година по-късно купата е отнета от „Славия" и е спрян държавния шампионат. Последният най-вероятно е щял да бъде спечелен от най-силния български тим тогава „Славия". „Белите" доказват това на другата 1928 година, когато след два гола на Димитър Манолов (Найдо) и по един на Борис Романов (Боката), и Велчо Стоянов прегазват с 4:0 варненския „Владислав". Какво по-голямо доказателство за силата на„белия"тим!

Третата Царска купа идва на славистки адрес отново след убедителен успех над „клиентите" от „Владислав". Годината е 1930, а резултатът този път „само" 4:1. Голмайстори за победителите са на два пъти Никола Стайков (Толето) и по веднъж Пенко Рафаилов (Пената) и Димитър Манолов (Найдо).

Шест години по-късно ценният трофей отново е в ръцете на славистите. След попадения на Крум Милев (Палаврата) и Георги Сърмов (Сърмето) „белите" печелят с 2:0 срещу друг варненски тим „Тича". За пети път името на „Славия" бива изписано на Царската купа през 1943 година. През този сезон регламентът предвижда се играят два мача. Славистите надделяват и двата пъти с по 1:0 над „Левски" и стават вечни притежатели на трофея. За първия успех точен е Манол Николов (Мъчето), а за втория Александър Попов (Врабчо).

Ще изминат девет лета и националната купа отново ще има „бял" адрес. Времената вече са други и отличието се нарича купа на Съветската армия, но това не играе особена роля в нагласата към поредния финал за „белите". В заключителния двубой през 1952 година славистите надделяват с 3:1 над стегнатия отбор на софийския „Спартак". По веднъж за победителите се разписват: Георги Стойчев (Картофа), Димитър Исаков (Митан) и Никола Иванов (Цапето).

След успешния за „белите" финал за купата на Съветската армия на 10 септември 1966 година, заместник председателят на БФФ Васил Григоров връчва отличието на капитана им Александър Василев (Чоко)

1963 и 1964 година си приличат по това, че на два пъти във финалите за купата „Славия" надиграва пловдивския „Ботев". В първия мач герой за „белия" тим е Михаил Мишев. Два гола на„Горнобанския кмет" носят успеха с 2:0. На следващата година срещата е доста оспорвана. Славистите на два пъти са договаряли, но след две попадения на Антон Кръстев (Тони) и едно на Александър Василев (Чоко) печелят с 3:2

Само две години по-късно отборът на„Славия" пак тържествува с купата на Съветската армия. Голът на капитана Александър Василев (Чоко) носи победата с 1:0 над ЦСКА. За трети път в последните четири години славистите правят почетна обиколка след успех на финала.

Трофеят отново е притежание на „Славия" през 1975 година. В един мач трилър славистите на два пъти обръщат резултата срещу софийския „Локомотив". Макар останали с десет души на терена

Старши треньорът на „Славия" Стоян Коцев (Кано) целува купата на България за 1996 година

„белите" налагат волята си и триумфират с 3:2. Хетрик в паметния двубой записва Андрей Желязков (Жужо).

С негови два гола и един на Чавдар Цветков (Чаво) „Славия" взима купата и през 1980 година. На финала с 3:1 е победен съставът на„Берое" (Стара Загора). Успехът увенчава изключително успешния сезон за „белия" тим и е апогей на едно от най-силните славистки поколения.

Последният засега триумф на „Славия" в турнирите за националната купа е през 1996 година. Тогава славистите водят срещу „Левски" с 1:0 след гол на Атанас Киров, но малко преди края става нещо неочаквано. Президентът на „сините" Томас Лафчис изважда своя отбор от терена. На„белите" е присъдена служебна победа с 4:0 и купата е спечелена от „Славия" за 12-ти път.

Петнайсет години покъсно не е ли дошъл вече моментът да се прибави и фаталният 13-ти трофей? Време е!

ТРИУМФИТЕ НА ОТБОРА НА "СЛАВИЯ" В ТУРНИРИТЕ ЗА НАЦИОНАЛНАТА КУПА:

22 август 1926 година "Славия" - "Владислав" (Варна) - 1:1 и 2:0 (сл.)
30 септември 1928 година "Славия" - "Владислав" (Варна) - 4:0
3 октомври 1930 година "Славия" - "Владислав" (Варна) - 4:1
18 октомври 1936 година "Славия" - "Тича" (Варна) - 2:0
10 и 17 октомври 1943 година "Славия" - "Левски" (София) - 1:0 и 1:0
9 ноември 1952 година "Славия" - "Спартак" (София) - 3:1
10 септември 1963 година "Славия" - "Ботев" (Пловдив) - 2:0
9 септември 1964 година "Славия" - "Ботев" (Пловдив) - 3:2
10 септември 1966 година "Славия" - ЦСКА - 1:0
21 юни 1975 година "Славия" - "Локомотив" (София) - 3:2
13 май 1980 година "Славия" - "Берое" (Стара Загора) - 3:1
1 май 1996 година с "Левски" (София) - 4:0 (сл.)

В навечерието на финала за купата на България с ЦСКА ви предлагаме мнението на две емблематични фигури от историята на „Славия". Те са триумфирали общо шест пъти с ценния трофей, като имат съществен принос в спечелването на последните шест купи от „белия" тим в надпреварата. Двамата са безпощадните реализатори на двата най-силни отбора на „Славия" в последния половин век: съставът от 60-те години и отборът от втората половина на 70-те и началото на 80-те. Това са Михаил Мишев и Чавдар Цветков. Общо „Горнобанският кмет" и Чаво имат в актива си уникалните 31 гола в мрежите на двата изконни славистки съперника „Левски" и ЦСКА. Като футболист на „Славия" Михаил Мишев прави почетна обиколка с купата през 1963, 1964 и 1966 година. С отбора на „белите" Чавдар Цветков ликува с трофея през 1975 и 1980, а като технически директор през 1996 година. С двамата изявени футболисти разговаряме непосредствено след успешния за „белия" тим полуфинал с„Пирин".

Михаил Мишев: „ЦСКА?! Такива отборчета аз сам ги биех навремето"

Като футболист на „белите" Михаил Мишев прати топката 15 пъти в мрежите на ЦСКА и „Левски"

- С тези думи се обърна към своите възпитаници в„Славия" преди юношеския финал за 1979 година с ЦСКА...

- Предстоеше ни финален мач с „армейците" за републиканската спартакиада. Нормално имаше притеснение в тима ни преди този двубой. И като треньор, за да извадя момчетата от това, им подхвърлих тази реплика. Те се разсмяха и така падна напрежението от плещите им. Сетне изиграха чудесен двубой и спечелихме титлата с 1:0.

- Както и твоят отбор бие със същия резултат ЦСКА през 1966 година във финала за купата?

- През сезона спечелихме и двата си шампионатни мача, борехме се за титлата, но не ни позволяваха да станем шампиони и останахме с бронза на три точки от върха, като тази разлика се оформи в последните два кръга. Затова бяхме много амбицирани да спечелим финала за купата на Съветската армия, както тогава се наричаше състезанието. Мачът почна великолепно за нас и още в 3-ата минута Чоко (бел. авт. Александър Василев) отбеляза гол и това беше. Докрая те не можаха да го върнах и спечелихме. Имаше рутина и самочувствие в състава ни. Това бе третата ни купа за четири години, а и в последните ни 6-7 мача с „армейците" не бяхме губили, това също спомага за увереността на силите.

- Славистите тази есента също биха ЦСКА. Може ли това да им вдъхне увереност преди финала?

- Разбира се. Били са ги веднъж, значи може да го направят и сега. Не трябва да се притесняват от нищо. Финалът е един и само трябва да се хвърлят здраво и мъжки да преследват победата докрай.

- В своята кариера с„бялата" фланелка много пъти наказваш „червените". Кой гол ти е най-сладък?

- Знам ли. Може би този, който вкарах през есента на 1964 година с глава между баджанаците Пенев и Гаганелов. Отбелязах за победата ни с 2:1, а бях с превръзка на главата, заради контузия. Или пък този, от пролетта на 1966 за успеха с 2:0. Тогава Чоко уцели гредата от дузпа и аз я довкарах. Като видях, че се кахърят защитниците на ЦСКА им викнах: „Спокойно, момчета, ние това сме го тренирали – Чоко да уцели дирека, а аз да я вкарам."

- Играеш на три финала и три пъти прегръщаш трофея...

- През 1963 година бихме „Ботев" с 2:0 с два мои гола. Те бяха доста солиден тим - носители на купата и настоящи вицешампиони. На следващата година пак играхме с тях, този път стана здрав мач. На два пъти бяхме догонващи, но накрая ликувахме с 3:2. За финала с ЦСКА, вече споделих. Най-важното условие за победите ни бе това, че бяхме много силен колектив. Помагахме си, вярвахме си, а и не бяхме лоши футболисти. Това е и моят съвет към сегашния отбор смело напред, себераздаване от първата до последната минута и няма от какво да се притесняват. Напрежението е при ЦСКА. Славистите могат само да спечелят от този двубой.

Чавдар Цветков: „Няма какво да се плашат от „армейците" – излизат и печелят"

Чавдар Цветков с купата за 1980 година. Като футболист на „белите" Чаво заслужи трофея и през 1975, а като технически директор ликува с купата и през 1996 година. "

- Феновете на „Славия" те помнят с много голове в мрежата на „червените". Кое попадение излиза винаги в съзнанието?

- За съжаление това е един победен гол, който уви ми носи и тъга. През 1980 година бяхме най-силният отбор у нас, но ръководните фактори не ни позволиха да станем шампиони. Подариха победата на ЦСКА във Враца в предпоследния кръг и така те дръпнаха с три точки, преди заключителния мач за сезона, който бе с нас. Тогава се даваха по две точки за победа и вече нямахме шанс да ги изместим от върха. Това даде отражение сред нас и го нямаше онзи хъс в играта ни и на полувремето губихме с 0:1. В съблекалнята казах на всички от отбора ни, че трябва да излезем с чест и да направим така, че да им е тъжна обиколката. Така и стана. Първо Гулията (бел. ред. Илия Величков), а сетне и аз вкарахме два гола и спечелихме с 2:1, а с това и уважението на всички, че сме морални шампиони.

- Срещу ЦСКА имаш и победа в полуфинал за купата...

- През 1975 година тъкмо се оформяше големият отбор. В турнира за купата на полуфинала бихме ЦСКА с 2:0 след продължения, стана здрав мач и ги елиминирахме. После на финала надвихме и „Локомотив" (София) с 3:2 и спечелихме купата. Очаквах да бием ЦСКА. Доста често ги биехме докато аз играех. Имаме една серия в продължение на 11 мача в първенството, нямахме загуба. Само през пролетта на 1978 година Партията се намеси и нареди да загубим. Заковаха ни на скамейката цялото нападение, за да не стане нещо. И паднахме, но междувременно „Левски" и „Локомотив" (София) уредиха хикс помежду си и „железничарите" станаха шампиони.

- Като технически директор в „Славия" през 1996 година си част и от отбора спечелил за последен път, засега купата. Какво си спомняш от тогава?

- Помня, че надиграхме категорично „сините" на финала. С гол на Наско Киров поведохме в резултата, изпуснахме и други положения. Стана здрав мач. „Левски" също имаха своите шансове, но необяснимо за мен президентът им Томас Лафчис ги извади от терена петнайсет минути преди края. Срамна история.

- Какъв е твоят съвет към сегашните футболисти на „Славия" преди финала на 25 май с ЦСКА?

- Да не се плашат от нищо. Да излязат с амбиция и хъс, и да бият. Един мач е, всичко става. Аз ще ги подкрепям от трибуните. Винаги като има мероприятие на „Славия" се отзовавам с готовност. Все пак съм си славист, а както се казва кръвта вода не става. Призовавам„белите" фенове за мощна подкрепа на финала за любимия отбор!

Пролетно "бяло" безвремие

С мисъл за финала за купата "Славия" спря да играе в първенството

Още със загубите от "Миньор" и "Берое" на старта на пролетния дял сезонът за "Славия" в "А" група приключи. Драматичното класиране на полуфинал за Купата на България след инфарктно 9:7 над "Черноморец" в Бургас пък съвсем предопредели приоритетите на състава до лятото. Оттук нататък не бе трудно да се прогнозира, че отборът ще изпадне в традиционното за тази част от шампионата безвремие, концентрирайки се върху основната цел. Беше ясно, че с оглед невъзможната мисия "евротурнири през първенството" и имайки предвид уникалната възможност за атака на трофея във второто по сила футболно състезание у нас, играчите на Емил Велев няма да се напрягат кой знае колко в оставащите двубои от елитната дивизия.

И въпреки това специалистът с прякор Кокала не спря да се заканва на крайно антипатичния му ЦСКА в седмицата преди

столичното дерби

на стадион "Васил Левски". Всички знаеха, че и "червените", и "белите" най-вероятно ще пазят силите си в този сблъсък, изчаквайки отговорните полуфинални срещи съответно с "Литекс" и "Пирин" само няколко дни след това. В седмицата преди мача Велев не спря да говори наляво и надясно колко обича да бие "армейците", как става и ляга с мисълта за мача срещу тях.

Уви, не треньорът или играчите, а публиката на "Славия" бе най-доброто в тази среща. За кой ли път тази година отборът пусна ранен гол, дело на Грегъри Нелсън, а малкото положения, които създаде след това, бяха с лека ръка пропилени от Жозе Жуниор и Даниел Пеев. ЦСКА, който се намира в страхотен възход през пролетта, също можеше да направи успеха си по-изразителен, но гредите и отличните прояви на Стефано Кунчев предотвратиха ново попадение. През втората част и Велев показа, че въпреки всички закани мисли повече за мача с "Пирин", изваждайки от терена висящите с картони Пеев и Божов. Малцината привърженици от иначе пъчещата се като "велика" публика на ЦСКА пък решиха да се занимават основно с наставника на "белите", като не спряха да го псуват през всичките 90 минути. Той не издържа и отвърна с деликатно показан среден пръст, замаскиран като облягане на резервната скамейка. През това време агитката на "Славия" не спря да подкрепя своите и тотално надвика "червените", пречелейки дербито на трибуните.

Три дни след историческото първо за XXI век класиране на финала за купата селекцията на Велев прие вкъщи "Черноморец" (Бургас) в двубой, в който бе длъжен да излезе от кризата в резултатите.

"Акулите" на Георги Василев

се намираха в уникална поредица без победа през пролетния полусезон, освен това споменът за отпадането именно от "Славия" за купата им бе още пресен. Гостите дойдоха на "Овча купел" с едничката мисъл да бранят 0:0, но вместо това домакините им подариха три точки. Разбира се, помогна и варненският съдия Радан Мирянов, който единствен от всички на стадиона в 38-ата минута видя нарушение на Стефано Кунчев срещу Хайме Браганца. Португалецът не сбърка при отсъдената дузпа – 0:1. До почивката Георги Христов се отчете с дежурния си непростим пропуск пред противниковата врата, а през втората част на опашката с пропилените положения се наредиха Мартин Кушев и Мартин Сечков. Малко преди последния съдийски сигнал Виктор Генев удари гредата, подсигурявайки на "Славия" втората поредна шампионатна загуба.

Жуниор изпусна най-чистото положение на "Славия" при загубата от ЦСКА

Варненският рефер Радан Мирянов даде твърде спорна дузпа за "Черноморец" срещу "Славия"

До този момент феновете проявяваха разбиране и търпимост, а и техните мисли също бяха основно свързани с финала за купата. Но никой не предполагаше, че селекцията на Емил Велев е способна да падне и от

последния в класирането

"Видима-Раковски" от град Севлиево, който никога досега в съществуването си не можеше да се похвали с успех над "белите". На терена на стадион "Раковски" гостите изглеждаха като събрана от улицата трупа и не можеха да вържат три точни паса. От това отлично се възползваха домакините, които още в 12-ата минута откриха резултата чрез Атанас Иванов, разходил се необезпокояван покрай пословично неориентираната защита на столичани. В отговор единствено Николай Божов от "Славия" се опитваше да направи нещо, но ударите му бяха спасявани от вратаря на "Видима" Колев. Севлиевци не изглеждаха никак притеснени и Христо Господинов се възползва от поредна колективна грешка в отбрана, засичайки центриране на Русев за 2:0.

През втората част "белите" се хвърлиха на щурм, но бяха твърде безидейни. Все пак в 55-ата минута те получиха дузпа, която Николай Божов реализира. Наложи се обаче ударът да бъде преизпълнен, тъй като изгоненият за нарушението Калин Щърков още не бе напуснал терена. При втория опит Колев реагира отлично и спаси шута на голмайстора на гостите. В 68-ата минута най-сетне "Славия" върна един гол чрез Жуниор. Но последния съдийски сигнал "белите" измъчиха феновете си с изключително слаба игра и вяли опити за опасни атаки.

Най-притеснителното бе това, че от най-характерната черта за отбора този сезон – непримиримостта, в последните мачове не бе останал и помен. Разочаровани от ужасяващия футбол, привържениците не уважиха и следващия шампионатен двубой – с кандидата за четвъртото място "Черно море".

Срещу варненци

на стадиона се явиха едва около 200 запалянковци, но и те съжалиха, че са дошли. На терена те видяха 11 футболиста, които бяха напълно завладени от апатия и всякаква липса на желание за победа. Топката се разкарваше безцелно между защитниците, а халфовете и нападателите избягваха всякакви опити за импровизация, с която да пробият добре подредената отбрана на гостите. Малкото ситуации за гол бяха пропилени от Божов и Радослав Димитров, за да се стигне до последната минута на полувремето. Тогава срещу Басо бе извършен фаул в нападение, който рефератът Ивайло Стоянов не видя. Това доведе до корнер, при изпълнението на който всички дефанзивни играчи на "Славия" увиснаха и само изгледаха как Росен Колев праща с глава топката във вратата – 0:1. Втората част на терена нищо не се промени въпреки излизането на изплашения Баяно за сметка на още един нападател в лицето на Христов. До края на мача Божов изпусна да изравни от един метър, а в заключителните минути Христов окончателно скъса нервите на феновете, като отблизо би в гредата.

Спас Георгиев направи силен мач, но срещу "Черно море" "Славия" записа четвърта поредна загуба

Ерисон Баяно игра много изплашено срещу "Черно море"

Срещу "Сливен"

"Славия" отново има-ше възможност да спре негативната серия и най-накрая да запише победа. За разлика от предишните срещи "белите" започнаха мача с най-сериозния кандидат за изпадане от "А" група силно. Но още в 6-ата минута Радослав Димитров нацели гредата и това спря устрема им. Нещо повече – те предоставиха инициативата на "войводите", събрали отбор от нищото преди старта на пролетния полусезон. Все пак столичани не позволиха топката да навести мрежата им, а малко преди края на полувремето Спас Георгиев изпусна втори отличен шанс да изведе гостите напред. Втората част стартира с натиск на "Сливен", довел до мощен шут на Каранейчев, при който Емил Петров прояви рефлекс и атрактивно изби в корнер. В отговор Жозе Жуниор, влязъл като резерва, можеше да открие, но Караманов отрази изстрела му с крак.

Това, от което всички се опасяваха, се случи в 72-ата минута – тогава Бакалов нанесе опасен удар, Емил Петров го спаси, но при добавката футболистът с култовото име Якуб Идризов вкара топката в мрежата – 1:0. С изправени коси феновете на "белите" предчувстваха пета поредна загуба в първенството, когато за кой ли път този сезон Николай Божов взе нещата в свои ръце. Само 3 минути след гола той получи извеждащ пас от Христов и с премерен шут в долния десен ъгъл възстанови равенството – 1:1. "Славия" можеше да стигне и до победата в края, но Георги Христов не улучи вратата от 5-6 метра.

Така четири кръга преди края на първенството "белите" се закотвиха в средата на таблицата без никакви шансове да влязат в челната шестица или да излязат от десетката. Остава им да излязат за престиж в сблъсъците с лидерите в класирането "Литекс" и "Левски", да запишат протоколно гостуване в Монтана на "Огоста" и да скочат за кефа на привържениците си в последния двубой срещу "Локомотив" (София). Дори да паднат във всички тези срещи, те могат да измият срама. Спечелят ли Купата на България срещу ЦСКА на 25 май, всичко ще им бъде простено.

Иван ЖИКОВ

СТАТИСТИКА

XXII кръг, 16 април 2011 г.
ЦСКА - "Славия" 1:0
"Славия": 1. Кунчев, 21. Дяков, 4. Басо, 35. Молдованов, 18. Филипов, 27. Мансаров, 77. Пеев (67 – 5. Георгиев), 20. Димитров, 44. Жуниор, 9. Христов (73 – 33. Баяно), 17. Божов (64 – 19. Кушев).
Голмайстор: 1:0 Нелсън (3).
Съдия: Богомил Маринов.
Жълт картон: Мансаров.
София, ст. "Васил Левски", 700 зрители.

XXIII кръг, 25 април 2011 г.
"Славия" - "Черноморец" 0:1
"Славия": 1. Кунчев, 21. Дяков, 22. Генев, 6. Сечков, 18. Филипов, 27. Мансаров (59 – 77. Пеев), 33. Баяно, 20. Димитров (59 – 19. Кушев), 5. Георгиев, 44. Жуниор, 9. Христов.
Голмайстор: 0:1 Браганца (38).
Съдия: Радан Мирянов.
Жълти картони: Кунчев, Жуниор.
София, ст. "Славия", 400 зрители.

XXIV кръг, 1 май 2011 г.
"Видима-Раковски" (Севлиево) - "Славия" 2:1
"Славия": 12. Петров, 21. Дяков, 35. Молдованов, 22. Генев, 25. Дениран, 27. Мансаров (61 – 15. Предев), 77. Пеев (44 – 14. Васев), 20. Димитров, 5. Георгиев, 9. Христов (66 – 44. Жуниор), 17. Божов.
Голмайстори: 1:0 Иванов (12), 2:0 Господинов (41), 2:1 Жуниор (68).
Съдия: Радослав Станев.
Жълти картон: Предев.
Севлиево, ст. "Раковски", 700 зрители.

XXV кръг, 4 май 2011 г.
"Славия" - "Черно море" 0:1
"Славия": 1. Кунчев, 21. Дяков, 35. Молдованов, 4. Басо, 25. Дениран, 33. Баяно (46 – 9. Христов), 77. Пеев, 20. Димитров, 5. Георгиев, 44. Жуниор, 17. Божов.
Голмайстор: 0:1 Р. Колев (45).
Съдия: Ивайло Стоянов.
Жълти картони: Дениран, Георгиев.
София, ст. "Славия", 250 зрители.

XXVI кръг, 8 май 2011 г.
"Сливен" - "Славия" 1:1
"Славия": 12. Петров, 18. Филипов, 6. Сечков, 22. Генев, 25. Дениран (73 – 14. Васев), 21. Дяков, 5. Георгиев (63 – 7. Илиев), 20. Димитров, 24. Цачев (54 – 44. Жуниор).
Голмайстори: 1:0 Идризов (72), 1:1 Божов (76).
Съдия: Антон Генов.
Жълти картони: Сечков, Васев.
Сливен, ст. "Хаджи Димитър", 400 зрители.

ПРОГРАМА

"А" група
XXVII кръг, 13 май (петък)
18:00 часа, стадион "Славия", София
"Славия" - "Литекс"

В последните 5 сезона	София	Ловеч
2006/07	2:2	0:2
2007/08	1:0	1:1
2008/09	0:3	1:0
2009/10	1:1	0:1
2010/11	??	0:2

XXVIII кръг, 18 май (сряда)
18:00 часа, стадион "Георги Аспарухов", София
"Левски" - "Славия"

В последните 5 сезона	"Г. Аспарухов"	"Славия"
2006/07	2:0	3:0
2007/08	2:1	0:0
2008/09	1:0	1:0
2009/10	3:0	3:1
2010/11	??	2:2

XXIX кръг, 21 май (събота)
18:00 часа, стадион "Огоста", Монтана
"Монтана" - "Славия"

В последните 5 сезона	Монтана	София
2006/07	-	-
2007/08	-	-
2008/09	-	-
2009/10	2:0	0:4
2010/11	??	2:3

XXX кръг, 28 май (събота)
18:00 часа, стадион "Славия", София
"Славия" - "Локомотив" (София)

В последните 5 сезона	"Славия"	"Локо"
2006/07	1:1	1:2
2007/08	0:0	2:1
2008/09	2:2	1:0
2009/10	0:0	0:0
2010/11	??	3:4*

КУПА НА БЪЛГАРИЯ
Финал, 25 май (сряда),
19 часа, ст. „Васил Левски"
ЦСКА - "Славия"

Върху гребена на годините с емблемата на „Славия” – II част

Събития, случки, години с името на „Славия”!

Уважаеми читатели, в миналия брой, започнахме публикуването на неиздадените досега спомени на един от основателите на „Славия” Еманоил Гешев (Манчо). Като брат на враг на народа, топ полицаят на царския режим Никола Гешев, на Манчо не е било позволено да публикува мемоарите си за най-ранните моменти от историята на „белия” клуб. Като основател, член на първото ръководство, част от първия отбор в продължение на цяло десетилетие, а в последствие председател на „Славия” Еманоил Гешев е пряк участник в най-важните решения от първите години на доказано най-стария роден клуб. Затова неговите спомени са много ценни.

В част първа ви разказахме за обединението на кварталните клубове „Ботев” и „Развитие” и за раждането на „Славия” на 10 април 1913 г. За първото „игрище” мерата край Руския паметник, за ролята на деятеля Васо Турлака при формирането на първия устав от 1914 година и за прошението до Софийска община за отпускане на терен за направата на стадион. Повествованието свърши до предоставянето на пространството около Руски паметник за строеж на първото игрище на „белия” клуб:

Ноември 1923 година - първа копка за строеж на игрище „Славия” край „Руски паметник”

Теренът оформихме постепенно на базата на доброволен труд. Чистихме, заравнявахме, направихме от червена сгур нещо като колоездачна писта около футболния терен. Имахме и баскетболна площадка с кошове. Оградата, дървените трибуни, пейките, банята, канцеларията (тя беше и музей с трофеи), както и другите спортни и стопански съоръжения построихме по-късно и постепенно. В крайна сметка към 1933-1936 имахме напълно завършен стадион. Най-добрият клубен такъв, не само в София, но и в цяла България.

Размерите на футболния терен, бяха малко по-малки от размерите на нормалното футболно игрище, но мястото, с което разполагахме не ни разрешаваше да постоим нещо повече. Но при първото ни гостуване на стадиона на „Владислав” във Варна, констатирахме, че варненци са още по-зле от нас. Имахме чувството, че тяхното игрище е като една цигарена табакера в сравнение с „просторното” наше в София.

А ето и някои неизвестни и любопитни факти от това далечно по-късно. Това стана някъде към есента на 1914 година. И от публикуваната снимка на отбора на „Славия” в юбилейния футболен справочник, за която е отбелязано, че е направена през 1914 година се вижда, че не сме облечени в еднакво спортно облекло.

Сега пред вас драги читатели, предста-

ги беше направил сам

и собственоръчно после пришил. Доколкото си спомням това е една от най-старите запазени снимки, оцеляла до днес, на първия отбор на „Славия”. Фотографията е направена на игрището ни при Руски паметник, където сега е сградата на болницата на МВР.

Отборът на “Славия” отляво надясно: първи ред – Константин Крапчански (Кочо), Константин Петков (Косьо) и Асен Дишков; в средата – Еманоил Гешев (Манчо) - учредител на клуба, Никола Чапкънов (Пишляка), Димитър Манолов (Найдо, Боянската мечка); горе – Стефан Чумпалов (Чумпала) - учредител на клуба, Георги Григоров (Фурлаката) - учредител на клуба, Тодор Владимиров (Сан), Петър Цолов (Перчо) и Григор Стоянов (Гичо).

време.

В нашата футболна зора екипите, обувките, топките и всичко останало свързано с футбола беше всекидневен, но и вълнуващ проблем. Навярно знаете, но първите спортни екипи, поради безпаричие, си шиехме сами. За първи път дружеството успя да купи от шивашка работилница футболни екипи много вям една друга добре запазена снимка. Това е фотография на първия отбор на „Славия” в неговия титулярен състав. За разлика от вече публикуваните снимки, на настоящата се откроява една особеност. Целият отбор е в бяло, но не всички емблеми на фланелките са еднакви по големина. Защото всеки си

Още от самото създаване на „Славия” първа грижа ни бяха футболните топки и обувки. Известно е, че топките бяха вносни и скъпи, но все пак ги имахме.

През ваканциите работихме по строежите, в тухларните, зиме сурвакахме и какво ли още не правехме, само и само да съберем помежду си пари за топки и обувки.

Едни от първите

футболни топки у нас внесоха учениците от истанбулския лицей „Галата-Сарай”, също така и някои от нашите студенти следващи в Прага.

Лично аз за първи път ритнах футболна топка през 1910 година. Вече бях гимназист във Втора мъжка гимназия (*бел. ред. днес 22 СОУ*) Тогава футболната игра се състоеше в подаване топката в кръг. В самото начало нямахме никакви понятия от правилата на играта.

Нашата Втора мъжка гимназия, като образцово училище привличаше момчета и от други квартали. От моите съученици, за които си спомням, че притежаваха футболни топки бяха Сашо Кантарджиев и Тодор Зъбов. И двамата членуваха в „клуб Футбол”. Игрището, на който се намираше в ливадите при Перловската река. Понеже игрището им се падаше в ниското по поречието на реката му викахме „Трапо”.

И двамата притежатели на така ценните и желани топки бяха от класа в който учех и аз. Ръководството на „Славия” ми постави задачата да ги привлека в нашия клуб. За наша радост и двамата приеха. Така още една задача се разреши успешно – имахме две нови футболни топки.

При обединението от „Развитие” също дадоха своята топка, ние „ботевци” също добавихме нашата, а Пальо Благоев издейства пари от сестра си за още една. В крайна сметка към месец юни-юли 1913 година имахме налични около 5-6 топки напълно годни за игра. Твърденията, че сме играли с парцалени топки, не отговарят на истината. Може други клубове да са играли, но не и „Славия”. Навлизането ни

в зората на футбола

стана с истински футболни топки!

Славистката група преди заминаването за Варна за мач с „Владислав”

С първите постъпления от членски внос в дружествената каса всичките ни усилия бяха насочени главно към набавяне на нови топки и закупуването на футболни обувки. Истински екипи, както споменах и по-горе, купихме по-късно. Така стана и с футболните мрежи за вратите.

След първоначалното безпаричие касата ни започна постепенно да закрепва. Нашата членска маса се увеличаваше бързо. Получихме и първите парични дарения от малки и средни търговци – наши симпатизанти, главно махленци.

Най-болезнено стоеше в тези ранни моменти въпросът с футболните обувки. Истински такива имаха само трима-четирима от нас. Всички закупени с лични средства по частен път. Във всеки случай сравнително за кратко време всички се снабдихме с обувки. При тяхното придобиване, главна роля играеха заемите, взаимното подпомагане и то безвъзмездно, дългосрочното изплащане и подаръците.

През лятната ваканция на 1913 година по-богати ученици от лицея „Галата-Сарай” донесоха от Турция оригинални футболни обувки, английско производство, които разпродадоха сред нас. С голям зор можах да се вредя и аз като си купих един чифт по мярка.

Пари измолих от майка ми, но главно от комшията хлебар. Неговата фурна съществуваше до края на седемдесетте години непосредствено до къщата ни на бул. „Христо Ботев” №35. Аз от своя страна се задължих през цялата ваканция рано сутрин да работя при него.

Понеже споменах бащината ми къща, мога да допълня, че сега тя е музей-дарение от сестра ми на ЦС на БСФС (*бел. ред. - днес Министерство на спорта*).

Вероятно ще бъде интересно да отбележа, че футболните обувки на защитниците бяха с шест бутона, на халфовете с пет, а на нападателите само с четири. Такава беше модата в онова време!

Самият външен вид на обувките също бе доста интересен. Височината им стигаше до малко над глезените. Лицевата кожа от към бомбето на обувките беше мека, за да могат пръстите на краката да чувстват най-добре топката и да насочват удара. Фортовете също бяха от мека еластична кожа, а ходилата, направени от хубав еластичен гьон.

Първите официално

закупени обувки и топки

с пари от дружествената каса поръчахме в Англия по цветен фирмен каталог.

Междувременно трябва да спомена, че „Славия” си имаше и свои обущари и топкаджии.

Работилницата на първия ни обущар бай Насо се помещаваше в една барака до площад „Македония”, непосредствено до прочутия тогава ортопедически магазин на Чапкънов. Неговите синове също бяха членове на „Славия”.

Бай Насо бе от добрите и находчиви майстори-обущари, плюс това голям наш почитател. Първо при него започнахме да носим за кърпеж футболни обувки и топки.

От ръцете на този стар софийски майстор излезе и първата българска футболна топка. Тя бе направена от първокачествен телешки бокс и ушита от 24 парчета. Тази топка по нищо не отстъпваше на вносните. За услугите, които бай Насо ни правеше му плащахме „на парче”. Когато пък нямахме никакви пари, си взимахме топките и обувките с обещанието, че ще платим едва когато можем. И той не ни се сърдеше.

По тежко беше положението с плондерите. Колкото и да чистихме футболния терен по него имаше доста магарешки тръни и за беля все някой плондер ще се спука. Но бай Насо реши и този проблем. Към своята обущарска работилница, той приспособи и вулканизаторница. Естествено, там не вулканизираше само лепенките за нашите плондери, а и автомобилни гуми, но за нас бе важно, че още един голям проблем, можехме да считаме за решен.

Някъде в началото на 1915 година предприемчив търговец откри първия в София спортен магазин. Той се намираше на улица „Алабин” съвсем близо до площад „Македония” (*бел. ред. интересно е да се посочи, че днес на това място също има спортен магазин: „Сандекс” и в него още от създаването си на 10 април 2001 година, и до днес се продава вестник „Славия”*). Какви ли не чудесии имаше в този пръв спортен магазин. Просто да се захласнем. Там видяхме първите ски и модерни колела. Шейни тип алпийски, спортни палатки, кънки за каране по лед. Търговията му вървеше, защото продаваше и на вересия. Стоките, които внасяше търговецът бяха предимно от Виена.

Еманоил Гешев (Манчо)
Април 1984 година
(Следва)

Чавдар Янков записа победа над Благо Георгиев в слависткото дерби в Русия

„Ростов" спечели с 1:0 у дома слависткото дерби срещу „Терек" (Грозни) в шестия кръг на руското футболно първенство. За състава на Ростов 90 минути игра българският национал Чавдар Янков. Бившият футболист на „Славия" получи жълт картон в 60-ата минута. За гостите от „Терек" като резерва влезе друг славист Благой Георгиев. Атакуващият полузащитник и бивш съотборник на Янков в „Славия" се появи на терена в 61-ата минута, заменяйки Гай Есаме. Единственият гол в двубоя падна в 34-ата минута от дузпа и бе дело на Драган Блатняк.

В осмия кръг на руския шампионат Георгиев записа асистенция при загубата на „Терек" с 1:2 като гост на „Кубан" (Краснодар). В 90-ата минута на срещата българският футболист подаде към Ерве Зенге, който вкара почетния гол за отбора от Чечня. Преди това за „Кубан" се разписаха Дачан Варга от дузпа и в 19-ата и Сергей Давидов в 90-ата минута. След поражението „Терек" е на 12 място в класирането с актив от осем точки.

Димитър Рангелов и Благой Георгиев винаги с интерес четат вестник "Славия"

След края на сезона Галин Иванов със сигурност ще напусне "Арминия"

В средата на април пък се появи информация, че Чавдар Янков може да продължи кариерата си в румънския „Стяуа" (Букурещ). 27-годишният Янков играе като преотстъпен в „Ростов" от украинския „Металург" (Донецк). До момента „Ростов" се намира на незавидната 13 позиция в класирането на руската Висша лига.

В 30-ия кръг на Втора Бундеслига на Германия друг бивш състезател на „белите" Галин Иванов бе избран за играч на мача между „Арминия" (Билефелд) и „Рот-Вайс" (Оберхаузен), завършил наравно 3:3. Бившият младежки национал на България се появи като резерва за отбора от Билефелд в средата с „червено-белите" и бе един от най-дейните на терена. Той беше и с основна заслуга за зрелищния резултат. След 32 изиграни мача „Арминия" се намира на последното 18 място в класирането с едва 13 спечелени точки. През следващия сезон тимът със сигурност ще играе в третото ниво на футбола в Германия. До момента атакуващият халф има записани през пролетния полусезон 12 мача с екипа на „Арминия"

През лятото Галин Иванов ще се завърне в „Славия" и едва след началото на подготовката ще стане ясно дали той ще остане при „белите" или отново ще бъде преотстъпен или продаден на чуждестранен отбор.

Асен Караславов (в тъмен екип) отново не оставя шанс на противников нападател

На „Овча купел" вече се озова, макар и временно, друг бивш играч на „белия" тим Димитър Рангелов. Договорът на юношата на „Славия" с израелския „Маккаби" (Тел Авив) беше прекратен по взаимно съгласие. „Жълтата карта" на бившия нападател на „белите" се държи от клуба, чиято собственост е в момента „Борусия" (Дортмунд). С екипа на „Макаби" Рангелов изигра общо 22 мача, в които вкара 2 гола. Митко се завърна в „Славия" и тренира с отбора, но все още не е известно къде ще продължи кариерата си през следващия сезон.

Асен Караславов пък имаше епизодични изяви в състава на „Гройтер Фюрт" във втора дивизия на Германия. В 32-ия кръг Караславов се изправи срещу „Арминия" (Билефелд), където играе Галин Иванов. Двубоят завърши с победа 1:0 в полза на „Гройтер Фюрт". Не терена се срещнаха двама българи, които тръгнаха към футбола в Западна Европа от „Славия", но нямаха възможност да играят по едно и също време за отбора от София. До момента „Гройтер Фюрт" се намира на четвърто място във Втора Бундеслига с актив от 57 точки.

Асен ДАСКАЛОВ

bulpins
БУЛПИНС ООД
Велизар Цоков
КУПИ, МЕДАЛИ, ЗНАЧКИ
София, Чаталджа 34
тел.: 843 17 84;
944 79 88; 0887 85 59 17

Николай Божов пробива през двама защитници на „Етър"

Драма до дупка

15 години след златния дубъл любимата ни „Славия" отново е на финал за Купата на България! На 25 май този отбор на „белите" може да напише името си със златни букви редом до най-заслужилите в историята на най-стария клуб у нас, ако съумее да надвие ЦСКА и спечели първи трофей за новия век.

Дали заради любов към трилъра, заради адреналинова абстиненция или заради друго, футболистите на Емил Велев предложиха на феновете драма до дупка в почти всичките си мачове по пътя към финала. Изключение направи единствено

гостуването на „Лудогорец"

във втория кръг от надпреварата през ноември м.г. Тогава „Славия" трябваше да се изправи в Разград не само срещу един от най-добрите тимове във втория ешелон, но и срещу традицията от последното десетилетие, повеляваща тимът да се дъни здраво срещу съперници от „Б" група. Този път обаче грешка нямаше, прошка – също. Още до почивката голмайсторът Николай Божов блесна на два пъти, за да обезсмисли второто полувреме.

Тук някъде Емил Велев и футболистите му явно сметнаха, че така не е достатъчно интересно, и решиха да вкарват по щипка трилър в следващите двубои.

Жребият отреди в осминафинала „Славия" да срещне

„Етър" на „Ивайло"

Мачът започна с мощен домакински натиск, а „болярите", подкрепяни от над 6000 свои привърженици, изпуснаха отличен шанс още в началото – Джайеоба стреля мощно, а Емил Петров акробатично изби топката в гредата. Последва артистично хвърляне на нигериеца в пеналта, което вместо с дузпа бе възнаградено с картон за симулация. Малко преди почивката Радослав Димитров пък вкара първото си попадение с екипа на „Славия". Меси получи удобна топка в пеналта от Илия Илиев и с диагонален шут не остави шанс на вратаря. През втората част домакините се хвърлиха в атака и опропастиха куп положения, а агитката на „белите" трепери до последно. Гол във вратата на столичани не падна, а великотърновци, вместо да се ядосват на пропуските си, хвърлиха цялата

На четвъртфинала в Бургас Диан Молдованов се бори много, реализира и гола за 4:4 срещу „Черноморец"

вина върху рефера Таско Тасков, който бил подминал две дузпи в тяхна полза?!

Измъченият успех на „Славия" срещу „Етър" се оказа последният за тима, дошъл в редовното време. Най-голямата драма тепърва предстоеше.

Срещу „Черноморец"

в Бургас отборът на Емил Велев с активното съдействие на бургазлии сътвори мач, който ще се помни още дълги години напред. Безумно слабите защити на двата съперника допринесоха за атрактивно голово шоу, в което на преден план изпъкна непримиримият славистки дух за победа – нещо, което отдавна феновете не бяха виждали от футболистите в бели екипи. Глупаво нарушение на Жосиас Басо още във втората минута доведе до дузпа, реализирана от португалеца Хайме Браганца за 1:0. „Славия" отвърна с уникално изпълнение на Николай Божов, който навърза петима играчи на съперника, преди да излъже и вратаря Паскал Борел и да забие топката в мрежата за 1:1. Много скоро нова колективна грешка в отбраната на гостите позволи на Георги Андонов да направи 2:1, след което „акулите" се прибраха плътно в защита и не позволиха повече опасности пред вратата си до почивката. И след нея не се виждаше как столичани ще успеят да изравнят, докато на терена не се появи ветеранът Мартин Кушев. Още с първото си докосване до топката той засече с глава центриране от корнер зад голлинията – 2:2. Но и тук драмата не приключи. Още едно безумно изпълнение на Жосиас Басо доведе до трети гол в славистката врата. Този път негов автор бе десният бек на „Черноморец" Йохен Зайц. Малцината привърженици на домакините на „Лазур" вече се радваха на победата, когато в добавеното време Николай Божов ги попари с попадение-шедьовър. Да, на телевизионните повторения се видя, че той е в засада в момента на подаването. Задната ножица, рикошетът в гредата и емоцията от изравняването обаче бяха толкова силни, че напълно засенчиха този неволен пропуск на страничния рефер. Да, „Славия" заслужаваше това попадение, защото до последно не се предаде.

Последва край на редовното време, а Емил Велев имаше няколко минути да даде нови тактически указания на играчите си. Не се разбра какво им е казал, но още в първата атака на домакините в продълженията резултатът стана 4:3. Пробив отдясно, центриране, защитниците спят, а Георги Андонов необезпокояван праща топката в мрежата. Шок. Всеки друг отбор тук вече щеше да развее бялото знаме. Не и „Славия". Не и този път. Малко след гола Жозе Жуниор удари гредата с мощен шут извън наказателното поле. За да се стигне до 102-ата минута, когато при центриране в пеналта Кушев се извиси над всички и чукна с глава топката към Молдованов, който отблизо я заби във вратата – 4:4 и уникална драма. При дузпите играта вървеше гол за гол, докато Емил Петров не спаси шута на Пламен Крумов от бялата точка. После Жуниор се засили, стреля в горния десен ъгъл на вратата и реши всичко – „Славия" стигна първия си полуфинал за купата след 15 години, а феновете бяха в пълна еуфория, макар и състарени с поне година-две от напрежението.

Благосклонен към „белите", жребият изправи срещу тях закъсалия

„Пирин" (Благоевград)

Мнозина предрекоха, че най-накрая столичани ще вземат лека и категорична победа по пътя към трофея. Уви, футболистите не бяха на същото мнение и предложиха нова доза инфарктни преживявания на феновете. За тях по-подробно ще разкажем на страница 6.

Иван ЖИКОВ

СТАТИСТИКА
КУПА НА БЪЛГАРИЯ

1/16-финал, 20 ноември 2010 г.
„Лудогорец" – „Славия" 0:2
„Славия": 12. Петров, 21. Дяков, 15. Богданов, 19. Барбоса, 2. Дреновички, 7. Илиев, 77. Пеев (75 – 14. Мартинов), 24. Цачев (60 – 5. Георгиев), 20. Димитров (46 – 44. Мечев), 9. Христов, 17. Божов.
Голмайстори: 0:1 Божов (18), 0:2 Божов (45).
Съдия: Стефан Спасов.
Жълти картони: Петров, Дяков, Дреновички.
Разград, ст. „Дянко Стефанов", 4500 зрители.

1/8-финал, 4 декември 2010 г.
„Етър" – „Славия" 0:1
„Славия": 12. Петров, 21. Дяков (капитан), 19. Барбоса (6 – 15. Богданов), 22. Генев, 2. Дреновички, 77. Пеев, 7. Илиев (88 – 8. Павлов), 33. Г. Иванов (85 – 24. Цачев), 9. Христов, 20. Димитров, 17. Божов.
Голмайстор: 0:1 Димитров (39).
Съдия: Таско Тасков.
Жълти картони: Богданов.
Велико Търново, ст. „Ивайло", 6500 зрители.

1/4-финал, 7 април 2011 г.
„Черноморец" – „Славия" 7:9 (3:3 в ред. време, 4:4 сл. прод, 3:5 при дузпите)
„Славия": 12. Петров, 21. Дяков (капитан), 17. Божов, 44. Жуниор, 35. Молдованов, 25. Дениран, 4. Басо, 33. Баяно (46 – 27. Мансаров), 20. Димитров, 77. Пеев (87 – 5. С. Георгиев), 9. Христов (68 – 19. Кушев).
Голмайстори: 1:0 Браганца (2), 1:1 Божов (16), 2:1 Андонов (33), 2:2 Кушев 69, 3:2 Зайц (77), 3:3 Божов (90), 4:3 Андонов (91), 4:4 Молдованов (102).
Съдия: Стефан Спасов.
Жълти картони: Дяков, Божов, Георгиев, Кушев.
Бургас, стадион „Лазур", 350 зрители.

Формациите на „Славия” се изкачват към върха

Първенствата в елитните юношески и столичните групи навлязоха в решителната си фаза. Радващото е, че всички тимове на „Славия” преследват целите си и са готови да се борят до край за по-авторитетно класиране и да отстояват завоюваните си позиции.

В най-оспорваната и непредвидима група – Елитната до 19 години, възпитаниците на Красимир Мечев записаха две неприятни загуби от „Чавдар” (0:1) и „Ботев 2002” (1:3), но бързо се коригираха, постигайки победи срещу силните формации на „Пирин”. „Белите” едва ли ще успеят да настигнат лидера „Литекс”, който има преднина на върха от 11 точки, но ще бъде безспорен успех, ако задържат втората си позиция. Ключов за развитието на борбата в групата ще бъде сблъсъкът на стадиона в „Овча купел” срещу „Черноморец” (Бургас), който също не крие апетитите си за сребърните медали. Все пак трябва да се отчете, че „Славия” прави много силен сезон и изпревари всички останали столични тимове в групата.

Тимът на Юноши старша възраст „А” ще се бори за второто място в Елитната група

Юноши Старша „Б”, ръководени от Християн Войнов, продължиха да „дишат във врата” на лидера в групата „Левски” и дори използваха отложените мачове на „сините”, за да ги изпреварят в класирането. Отборът последователно се справи със „Септември”, ОФК „Костинброд”, „Витоша” и „Академик”, като в четирите двубоя отбеляза общо 19 попадения във вратата на съперниците си, допускайки само две. Тимът е и най-резултатният в групата, а 79-те гола досега са обещание за добър сезон в Елитната група догодина.

Юноши Младша „Б” на Емилиян Павлов също вкарват много попадения, които ще са им необходими в битката за второто място в групата. В едно от дербитата за месеца тимът завърши 1:1 с „Левски-Раковски”, но с победата с 10:0 срещу „Витоша” все пак успяха да запазят позицията си пред преследвачите „Чавдар” и ЦСКА.

Детският „А” тим на „Славия” не срещна равностойни противници и без проблем записа 5 последователни победи при голова разлика 26:1! Възпитаниците на Ивайло Семерджиев разгромиха отборите на „Интер”, „Люлин”, „Септември” и „Академик”, надделяха над „Локо 101” с 2:1 и се укрепиха на 4-тата позиция, приближавайки се до „Левски-Раковски” и ЦСКА.

Деца „Б” на Радослав Георгиев направиха много зрелищен и стойностен мач срещу втория в групата „Чавдар” (3:3) като само шансът им попречи да си тръгнат като победители от негостоприемния стадион в Етрополе. „Белите” вече са трети в подреждането, след като изпревариха един от основните си конкуренти – ЦСКА.

Юноши старша „А” (род. 1992 г.), Елитна група, пролет 2010/11

XXIV кръг

„Сливен” - „Левски”	0:2
„Локомотив” (Пд) - „Етър”	1:0
„Локомотив” (Сф) - „Литекс”	2:2
„Берое” - „Добруджа”	0:1
„Славия” - „Чавдар”	0:1
„Черно море” - „Ботев 2002”	2:1
„Любимец” - „Пирин”	1:3
ЦСКА - „Пирин 2001”	2:0
„Видима-Рак.” - „Черноморец”	0:1

XXV кръг

„Видима-Рак.” - „Сливен”	1:2
„Черноморец” - ЦСКА	1:0
„Пирин 2001” - „Любимец”	3:1
„Пирин” - „Черно море”	2:1
„Ботев 2002” - „Славия”	3:1
„Чавдар” - „Берое”	3:3
„Добруджа” - „Локо (Сф)	1:0
„Литекс” - „Локомотив” (Пд)	5:0
„Етър” - „Левски”	0:2

XXVI кръг

„Сливен” - „Етър”	6:0
„Левски” - „Литекс”	0:0
„Локо” (Пд) - „Добруджа”	2:1
„Локомотив” (Сф) - „Чавдар”	1:2
„Берое” - „Ботев 2002”	1:1
„Славия” - „Пирин”	3:2
„Черно море” - „Пирин 2001”	3:2
„Любимец” - „Черноморец”	0:5
ЦСКА - „Видима-Рак.”	6:1

XXVII кръг

ЦСКА - „Сливен”	0:2
„Видима-Рак.” - „Любимец”	2:2
„Черноморец” - „Черно море”	1:1
„Пирин 2001” - „Славия”	0:1
„Пирин” - „Берое”	2:2
„Ботев 2002” - „Локо (Сф)	5:2
„Чавдар” - „Локомотив” (Пд)	1:0
„Добруджа” - „Левски”	3:4
„Литекс” - „Етър”	4:0

Класиране (първа шестица)

1. „Литекс”	62:20	60т.
2. „Славия”	56:26	49
3. „Чермом.”	55:26	49
4. „Ботев 2002”	54:42	48
5. „Левски”	58:23	45
6. „Сливен”	49:32	45

Юноши старша „Б” (род. 1993 г.)

XIII кръг

"Витоша - „Левски”	0:9
"Славия – „Септември”	3:1
„Академик” – „Костинброд”	4:0
„Ботев 57” – „Локо” (Сф)	0:2
ЦСКА - „ОФК Костинброд”	2:0

XIV кръг

„Левски” – „Академик”	4:0
"Септември” – „Витоша”	8:3
"ОФК Костинбр. – „Славия”	1:4
"Костинброд” – „Ботев” 57	1:1
"Локо” (Сф) – ЦСКА	3:1

XV кръг

„Ботев 57” - „Левски”	0:2
"Академик” – „Септември”	0:4
"Витоша” – „Славия”	0:8
ЦСКА – „Костинброд”	6:0
"Локо” (Сф) – „ОФК Костинбр.”	3:1

XVI кръг

„Левски” – ЦСКА	1:0
„Септември” – „Ботев 57”	5:1
"Славия” – „Академик”	4:0
„ОФК Костинбр.” – „Витоша”	1:0
„Костинброд” – „Локо” (Сф)	0:5

Класиране (първа шестица)

1. „Славия”	79:10	51
2. „Левски”	69:1	48
3. „Локо” (Сф)	47:24	42
4. ЦСКА	56:14	36
5. „Септември”	41:28	29
6. „ОФК Костинбр”	15:44	14

Юноши младша „А” (род.1994 г.), Елитна група

XXII кръг

„Берое” - „Локомотив” (Сф)	6:1
„Векта” - „Левски”	1:0
„Чавдар” - „Пирин”	отл.
„Пирин 2001” - „Черном.”	2:4
„Спартак-С” - „Литекс”	2:0
„Сливен” - „Локомотив” (Пд)	0:1
„Черно море” – ЦСКА	0:0
„Славия” - „Ботев 2002”	1:0

XXIII кръг

„Славия” - „Берое”	0:2
„Ботев 2002” - „Черно море”	3:2
ЦСКА - „Сливен”	4:0
„Локо” (Пд) - „Спартак-С”	1:0
„Литекс” - „Пирин 2001”	2:1
„Черноморец” - „Чавдар”	отл.
„Пирин” - „Векта”	2:1
„Левски” - „Локомотив” (Сф)	2:0

XXIV кръг

„Берое” - „Левски”	1:1
„Локомотив” (Сф) - „Пирин”	1:1
„Векта” - „Черноморец”	0:1
„Чавдар” - „Литекс”	1:2
„Пирин 2001” - „Локо” (Пд)	3:3
„Спартак-С” – ЦСКА	2:0
„Сливен” - „Ботев 2002”	0:2
„Черно море” - „Славия”	1:2

XXV кръг

„Черно море” - „Берое”	1:0
„Славия” - „Сливен”	7:1
„Ботев 2002” - „Спартак-С”	0:4
ЦСКА - „Пирин 2001”	0:0
„Локомотив” (Пд) - „Чавдар”	0:3
„Литекс” - „Векта”	5:1
„Черноморец” - „Локо” (Сф)	4:0
„Пирин” - „Левски”	0:0

XXVI кръг

„Берое” - „Пирин”	1:0
„Левски” - „Черноморец”	3:1
„Локомотив” (Сф) - „Литекс”	отл.
„Векта” - „Локомотив” (Пд)	отл.
„Чавдар” – ЦСКА	отл.
„Пирин 2001” - „Ботев 2002”	3:0
„Спартак-С” - „Славия”	3:1
„Сливен” - „Черно море”	0:0

Класиране (първа шестица)

1. „Спартак-С	48:15	54
2. „Левски”	55:17	53
3. „Литекс”	54:27	51
4. „Черно море”	42:26	49
5. „Славия”	39:22	46
6. „Черном.”	37:33	36

Тежки пролетни тестове за Юноши младша „А”

Пролетният полусезон в Елитната юношеска група до 17 години е още посериозно предизвикателство за момчетата на Милчо Евтимов. Отборите вече се познават достатъчно добре, всички тимове са амбицирани за изява. „Срещу нас всички съперници играят на 100 %, никой не може да си позволи да подцени „Славия”, коментира Евтимов. Срещите са много оспорвани и завършват с непредвидими резултати. В първите си пролетни мачове тимът прави две равенства – в Благоевград срещу „Пирин” (1:1) на тежък терен, във втория си мач „белите” не успяват да преодолеят защитата на бургаския тим. В Ловеч „Славия” губи с 0:3, след като съдията гони играч на столичани още към 20-ата минута при дузпа за игра с ръка в полза на домакините.

Момчетата на Милчо Евтимов имат шанс за тройката, ако направят силен финален „спринт”

Славистите показват „две лица” – в рамките на два мача разгромява „Локомотив” (Пловдив) с 5:0 след красива игра и голове „на скорост”, но губят от „Берое” с 0:2 след индивидуални грешки на вратаря Герасимов. „Белите” бият „Черно море” като гост с 2:1, но пропиляват шансове да атакуват върха след поражението с 1:3 от „Спартак” (Пловдив). „Създаваме много положения за гол, но реализацията засега ни куца и резултатите на нашите мачове често са 1:0 или 1:1. Имаме и колебливи представяния на отделни състезатели, но някои момчета играят на постоянно високо ниво”, отчита колебанията на тима Евтимов.

Наставникът ще търси попълнения във всяка една линия, с които тимът да е по-силен през следващия сезон. В средата на терена и в атака отборът е добре комплектован, но в защита няма равностойни заместници на титулярите. Съставът още се учи да контролира темпото на игра, при система 4-4-2 момчетата изпитват известни затруднения да покрива целия терен заради все още крехката физика на играчите.

Треньорът Евтимов се стреми да сведе до минимум колективните грешки на отора си. „Групата е много равностойна, от първите 5-6 тима всеки може да спечели срещу всеки, нормално е да губим точки. Схемата с въвеждането на Елитна дивизия се оказа добра, конкуренцията се повиши значително”, коментира треньорът. От този „бял” набор играчи ще бъдат пак част от националния тим, убеден е наставникът. За последно повиквателна за контролите срещу Сърбия получи десният бек Владимир Дринов. Милен Хайдутов пък впечатлява с голмайсторските си умения. Целта на тима до края на сезона е да влезе в тройката на шампионата. „Белите” ще търсят максимума точки от сблъсъци с преки конкуренти като „Левски” и „Чавдар”.

Страниците подготви Калоян АТАНАСОВ

Юноши младша „Б” (род. 1995 г.)

XXI кръг

"Витоша” – „Септември”	0:4
"Левски-Рак.” – „Кремиковци”	4:1
"Чавдар” – „Славия”	отл.
"Костинбр.” – „Локо” (Сф)	0:3

XXII кръг

"Кремиковци” – „Витоша”	7:0
"Славия” – „Левски-Рак.”	1:1
"ОФК Костинбр.” – „Академик”	0:1
"Локо” (Сф) – „Левски”	1:4

XXIII кръг

"Академик” – „Септември”	0:2
"Витоша” – „Славия”	0:10
"Левски-Рак.” – „Чавдар”	1:1
ЦСКА – „ОФК Костинбр.”	10:0

XXIV кръг

"Септември” - ЦСКА	1:0
"Кремиковци” - „Академик”	1:4
"Чавдар” - „Витоша”	3:0 сл.
"ОФК Костинбр.” - „Костинбр.”	0:1

Класиране (първа шестица)

1. „Левски”	79:3	48
2. „Славия”	79:11	36
3. ЦСКА	73:8	35
4. „Чавдар”	67:12	35
5. „Левски-Р.”	46:20	34
6. „Септември”	38:28	34

Деца „А” (род. 1996 г.)

XXII кръг

"Славия” – „Интер”	6:0
"Лъвчета” – „Люлин”	4:1
"Левски” – „Септември”	5:0
"ОФК „Костинбр.” – „Академик”	3:1
"Локо” (Сф) – „Чавдар”	0:0
ЦСКА – „Локо 101”	7:0

XXIII кръг

"Локо 101” – „Локо” (Сф)	0:1
"Чавдар” – ОФК „Костинбр.”	2:1
"Академик” – „Левски”	0:4
"Септември” – „Лъвчета”	3:0
"Люлин” – „Славия”	0:12
"Интер” – „Левски-Рак.”	1:0
"Левски-Рак.” – „Люлин”	3:1
"Славия” – „Септември”	3:0
"Лъвчета” – „Академик”	0:6
"Левски” – „Чавдар”	1:0
ОФК „Костинбр.” – „Локо 101”	5:1
ЦСАК – „Витоша”	15:0

XXV кръг

"Витоша” – „Локо” (Сф)	0:9
"Локо 101” – „Левски”	0:11
"Чавдар” – „Лъвчета”	отл.
"Академик” – „Славия”	0:3
"Септември” – „Левски-Рак.”	1:2
"Люлин” – „Интер”	1:2

XXVII кръг

ЦСКА – ОФК „Костинбр.”	3:1
"Витоша” – „Левски”	0:15
"Локо 101” – „Славия”	1:2
"Чавдар” – „Левски-Рак.”	0:1
"Академик” – „Интер”	3:0
"Септември” – „Люлин”	6:0

Класиране (първа шестица)

1. „Левски”	137:7	65
2. ЦСКА	102:15	58
3. „Левски-Р.”	62:23	57
4. „Славия”	90:20	51
5. „Чавдар”	63:11	45
6. ОФК „Костинбр.”	75:34	43

Деца „Б” (род. 1997 г.)

XXI кръг

"Локо 101” – „Септември”	0:2
"Левски-Рак.” – „Лъвчета”	2:0
"Чавдар” – „Славия”	3:3
"Обеля” – „ОФК Костинбр.”	5:1
"Академик” – „Левски-Чеп.”	0:3
ЦСКА - „Интер”	4:0
"Люлин” – „Локо” (Сф)	0:5
"Левски” – „Н. Искър”	8:0

XXII кръг

"Септември” – „Обеля”	5:1
"Лъвчета” – „Локо 101”	2:1
"Славия” – „Левски-Рак.”	2:2
"ОФК Костинбр.” - „Академик”	5:4
"Левски-Чеп.” – ЦСКА	0:9
"Интер” – „Люлин”	0:0
"Локо” (Сф) – „Левски”	1:1
"Н. Искър” – „Чавдар”	1:8
"Академик” – „Септември”	0:6
"Обеля” – „Лъвчета”	0:1
"Локо 101” – „Славия”	0:6
"Левски-Рак.” – „Чавдар”	11:0
ЦСКА – „ОФК Костинбр.”	10:0
"Люлин” – „Левски-Чеп.”	4:2
"Левски” – „Интер”	11:0
"Локо” (Сф) – „Н.Искър”	2:0

XXIV кръг

"Сепрември” – ЦСКА	отл.
"Лъвчета” – „Академик”	отл.
"Славия” – „Обеля”	5:2
"Чавдар” – „Локо 101”	13:0
"ОФК Костинбр.” – „Люлин”	0:3
"Левски-Чеп.” – „Левски”	1:8
"Интер” – „Локо” (Сф)	0:6
"Н. Искър” – „Левски-Рак.”	0:1

Класиране (първа шестица)

1. „Левски”	177:6	70
2. „Чавдар”	184:10	64
3. „Славия”	143:21	60
4. ЦСКА	117:17	57
5. „Септември”	99:30	48
6. „Левски-Р”	54:21	47

XXIII кръг

"Академик” – „Септември”	0:6
"Обеля” – „Лъвчета”	0:1
"Локо 101” – „Славия”	0:6
"Левски-Рак.” – „Чавдар”	11:0
ЦСКА – „ОФК Костинбр.”	10:0
"Люлин” – „Левски-Чеп.”	4:2
"Левски” – „Интер”	11:0
"Локо” (Сф) – „Н.Искър”	2:0

Black Cyan Magenta Yellow

На 1 май 1996 година славистите играха за 17-ти път на финал за купата на страната. Тогава възпитаниците на Стоян Коцев (Кано) спечелиха за своя клуб за 12-ти път ценния трофей. След гол на Атанас Киров „белите" водиха с 1:0 в резултата срещу „Левски", когато четвърт час преди края на срещата „сините" дезертираха от терена. Въпреки този акт на немощ от страна на съперника играчите на „Славия" заслужиха правото на голямата радост. На снимката: ликуващи футболисти на „белия" тим, отляво надясно: Димитър Тотев (в дъното), Цветозар Дерменджиев, Кирил Качаманов, Зоран Ристич и Владимир Иванов приветстват след края на финала славистите по трибуните.

Още спомени в снимки за успеха за купата отпреди 15 години на стр. 4-17

Феерия от ленти, шалове, знамена... Това представляваше сърцето на „бялата" агитка в най-важния досега през годината мач – полуфиналът за купата с благоевградския „Пирин". Славистката публика бе на висота през цялата среща и не спря да подкрепя своите любимци. Така ще бъде и на финала на 25 май.

Новини за „бялата" торсида на стр. 8

Току що е завършила уникалната драма с дузпите в полуфинала за купата с „Пирин" (Благоевград). Играчите в бяло и хората по трибуните започват празненствата.

Всичко за епичните битки по пътя към финала за купата на стр. 5-6

Вратарят на „Славия" Емил Петров ликува след края на победния полуфинал срещу „Пирин"

Интервю с един от „белите" герои на стр. 7